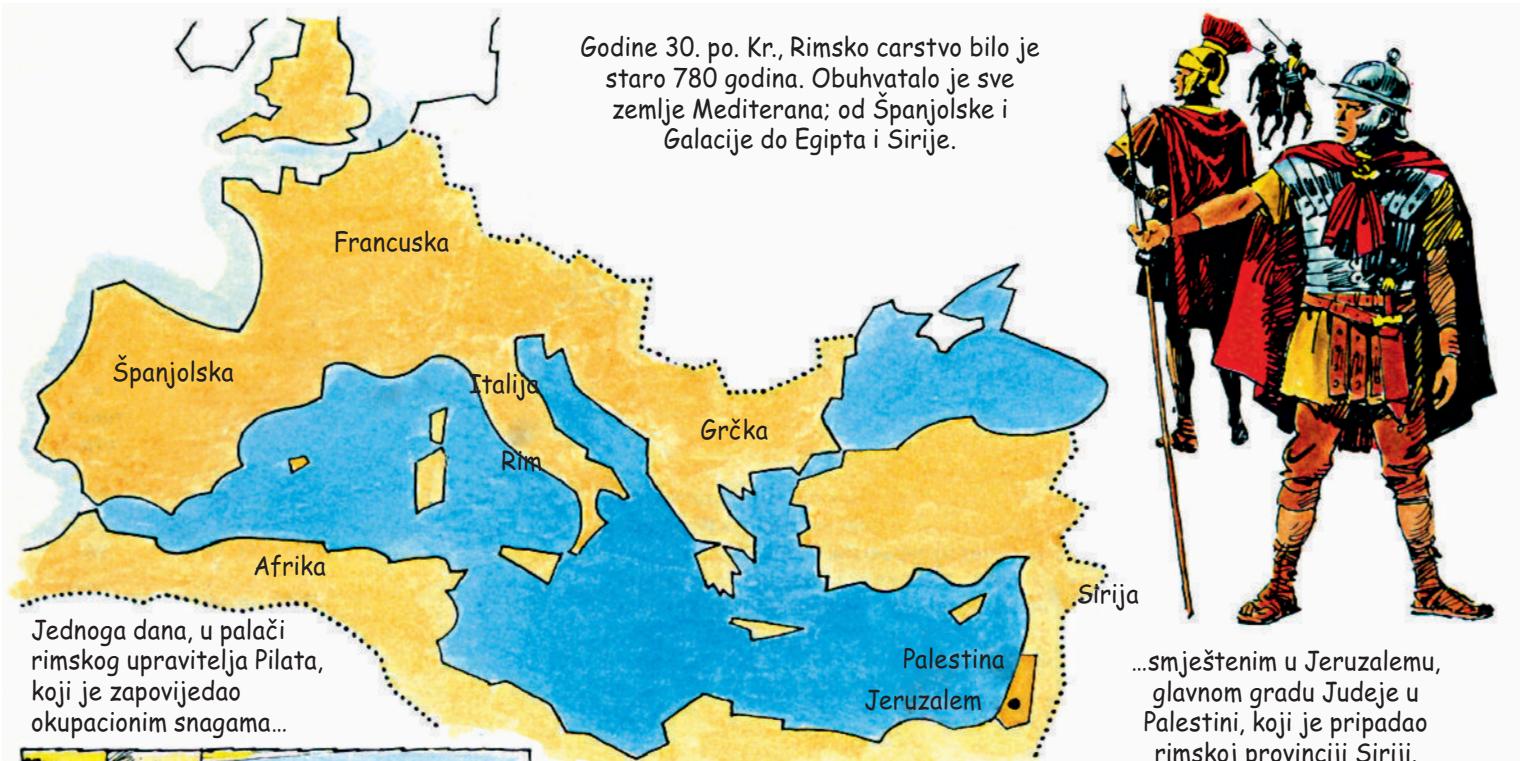
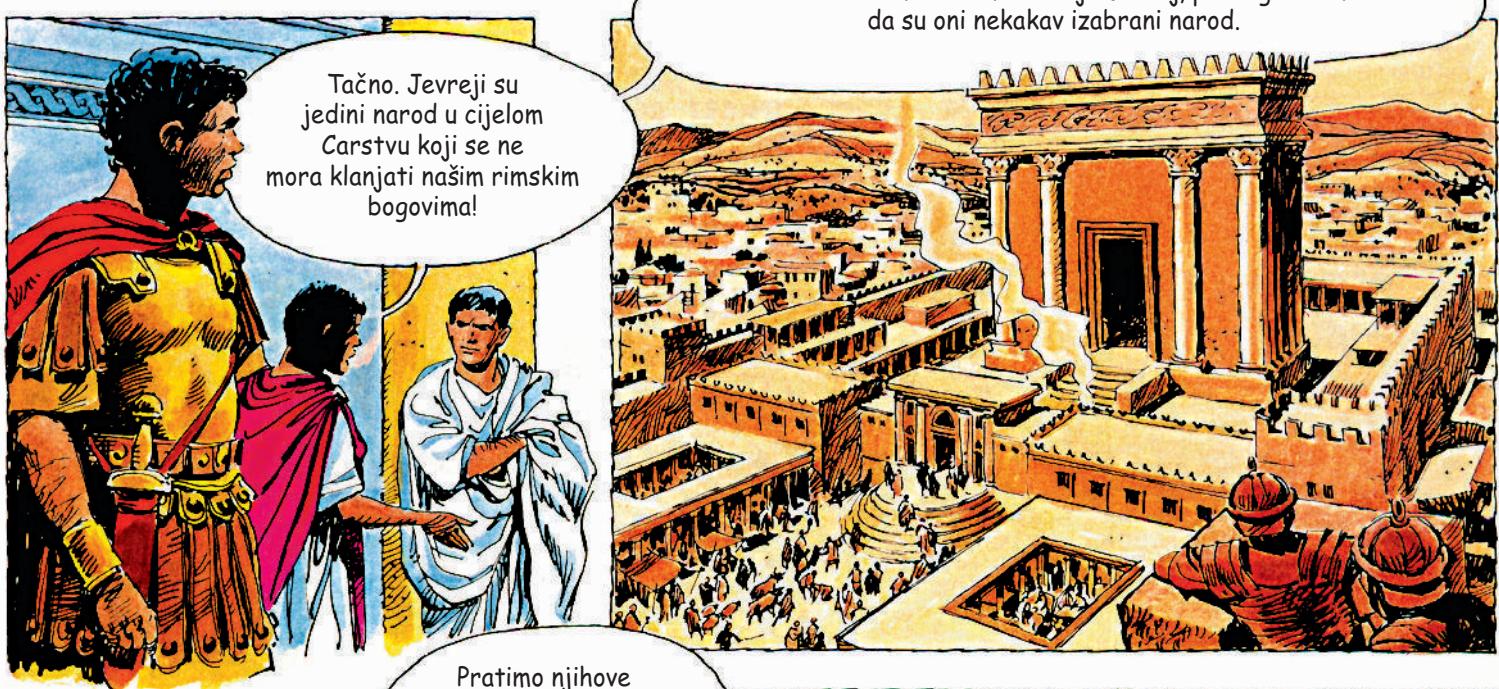

Zivio je među nama

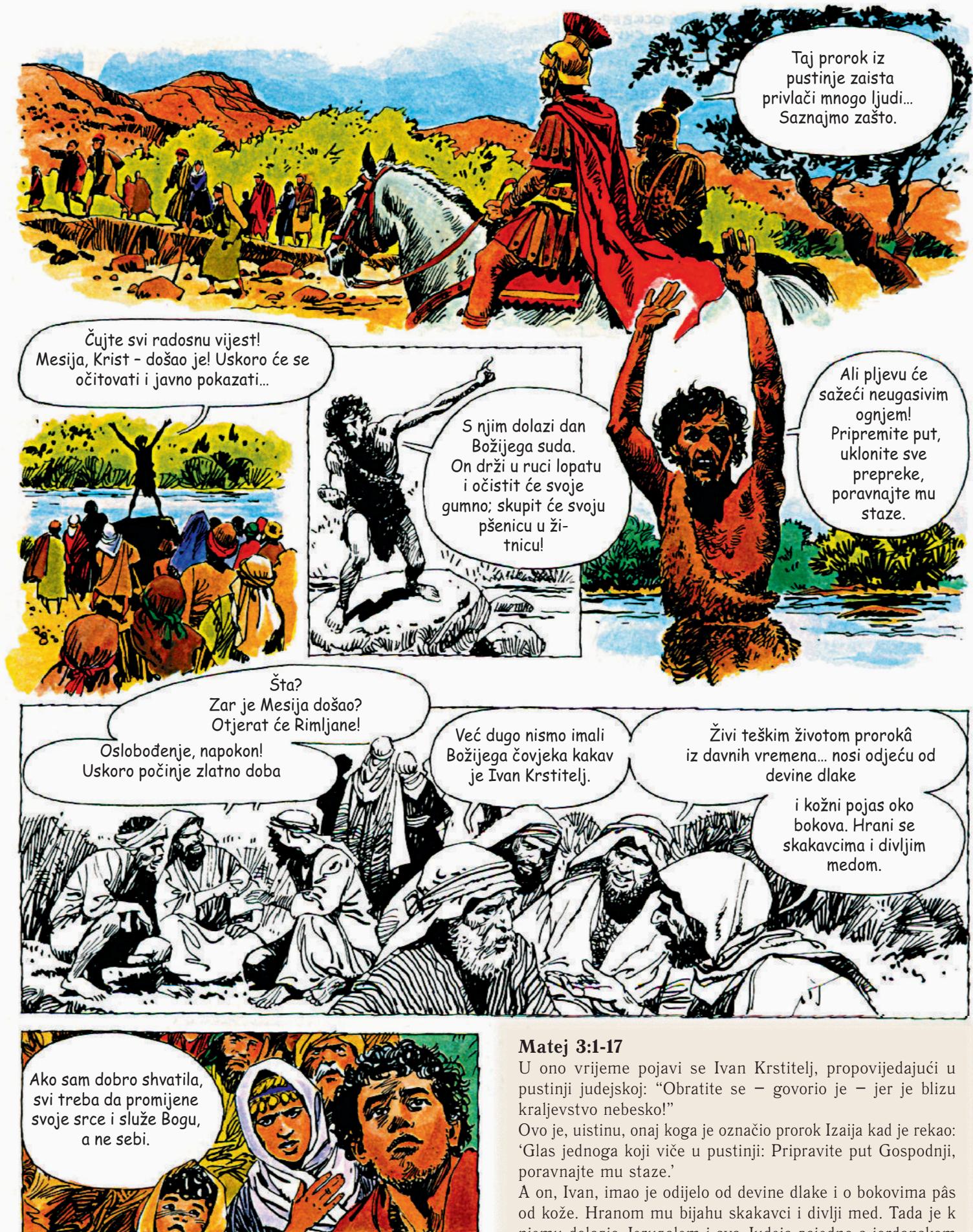

...smještenim u Jeruzalemu, glavnom gradu Judeje u Palestini, koji je pripadao rimskoj provinciji Siriji.

Sljedećeg dana, na rijeci Jordan.

Matej 3:1-17

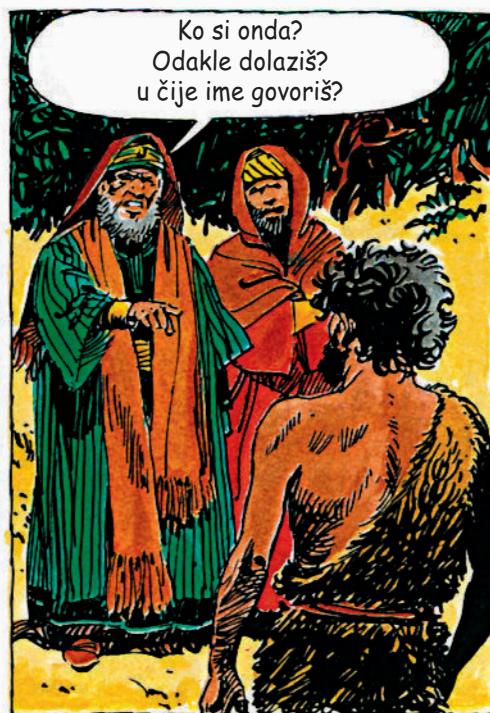
U ono vrijeme pojavi se Ivan Krstitelj, propovijedajući u pustinji judejskoj: "Obratite se – govorio je – jer je blizu kraljevstvo nebesko!"

Ovo je, uistinu, onaj koga je označio prorok Izaija kad je rekao: 'Glas jednoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodnj, poravnajte mu staze.'

A on, Ivan, imao je odijelo od devine dlake i o bokovima pâs od kože. Hranom mu bijahu skakavci i divlji med. Tada je k njemu dolazio Jeruzalem i sva Judeja zajedno s jordanskom

Ovdje smo kako bismo za jevrejske vođe u Jeruzalemu, za velikoga svećenika i farizeje, istražili šta se događa.

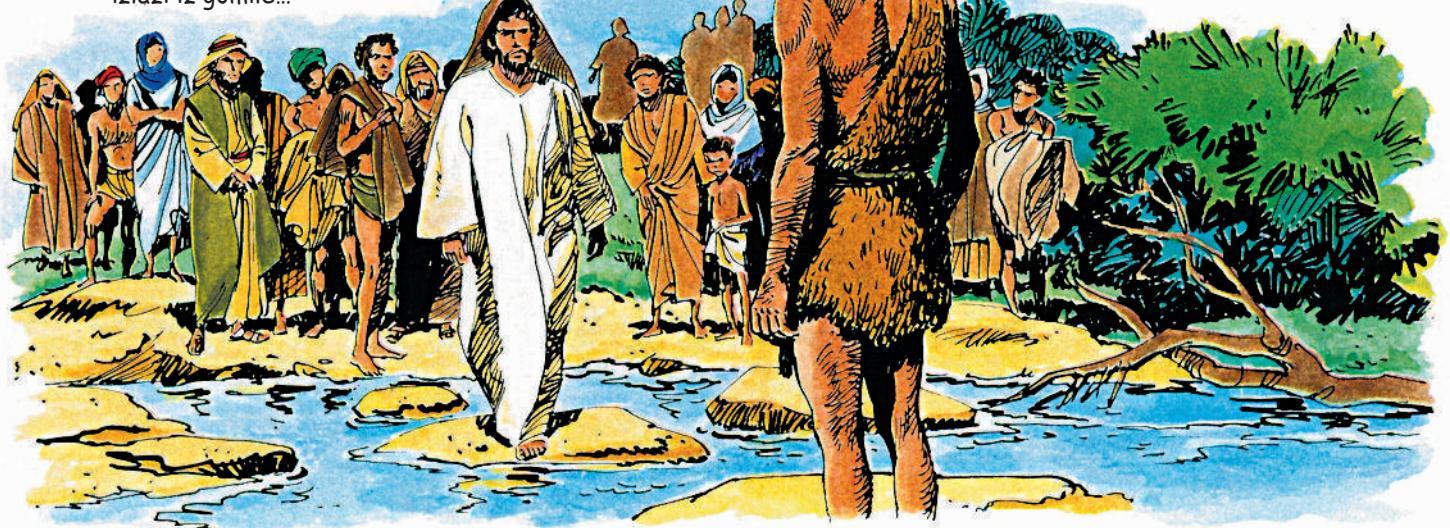

okolicom. Oni isповједају своје гrijehе, а on ih je krstio u rijeci Jordanu.

Kako vidje mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im:

"Zmijski porodi! Tko vas naputi da bježite od srdžbe što stiže? Rodite, dakle, plodom koji odgovara obraćenju. Ne tlapite da možete u sebi reći: 'Imamo za oca Abrahama', jer, kažem vam, Bog može od ovih stijena podići Abrahamu djecu. Već je položena sjekira na korijen stablima: svako će stablo koje ne daje dobrega roda biti posjećeno i bačeno u oganj. Ja vas krstim vodom u znak obraćenja, ali onaj koji dolazi poslije mene jači je od mene. Ja nisam dostojan skinuti mu obuću. On će vas krstiti Duhom Svetim i Ognjem. On drži u ruci lopatu i očistit će svoje gumno; skupit će svoju pšenicu u žitnicu, a pljevu će sažeći ognjem neugasivim."

U tom trenutku izvjesni Isus izlazi iz gomile...

Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da ga on krsti. A Ivan ga odvraćaše govoreći: Treba da ti krstiš mene, a ti dolaziš k meni!

Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada, jer tako nam dolikuje da sve ispunimo što je u skladu s voljom Božjom." Tada ga

pusti. Kad je Isus bio kršten, odmah iziđe iz vode. Iznenada se otvorise nebesa te on vide Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na njega. I glas s neba reče: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao!"

Isus je kršten u rijeci Jordan kad mu je bilo 30 godina. Ko je bio Isus? Zvali su ga sinom Josipa, tesara iz Nazareta. Majka mu se zvala Marija i bila je rodica majke Ivana Krstitelja. Njegovi su roditelji mogli da ispričaju mnoge čudesne događaje koji su pratili njegovo rođenje.

Marija je bila zaručena za Josipa kada je otkrila da je trudna prije nego što mu je postala žena... Kako se to dogodilo?

Jedne subote, po povratku Marijinih roditelja iz sinagoge.

Poznato ti je obećanje proroka Daniela! Anđeo Gabriel govorio mu je o rođenju Mesije. Pitam se hoćemo li mi doživjeti taj veliki dan.

Vjerujem da hoćemo jer...

...prema Danielovom proročanstvu to bi trebalo da se dogodi sada, u naše vrijeme!

Marija, molim te idi i donesi uljanu svjetiljku i hranu za objed...

Iznenada... Raduj se, Marija! Veliku si milost našla kod Boga!

Šta se događa? Kakav je to pozdrav? Je li moguće da ova poruka dolazi s neba?

Ne boj se, Marija! Začet ćeš i roditi sina kojemu ćeš dati ime Isus. On je Mesija!

Luka 1:26-38

Poslije šest mjeseci posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret, k djevici zaručenoj s mužem iz Davidove kuće, komu je bilo ime Josip. A djevici bijaše ime Marija. Kad anđeo uđe k njoj, reče joj:

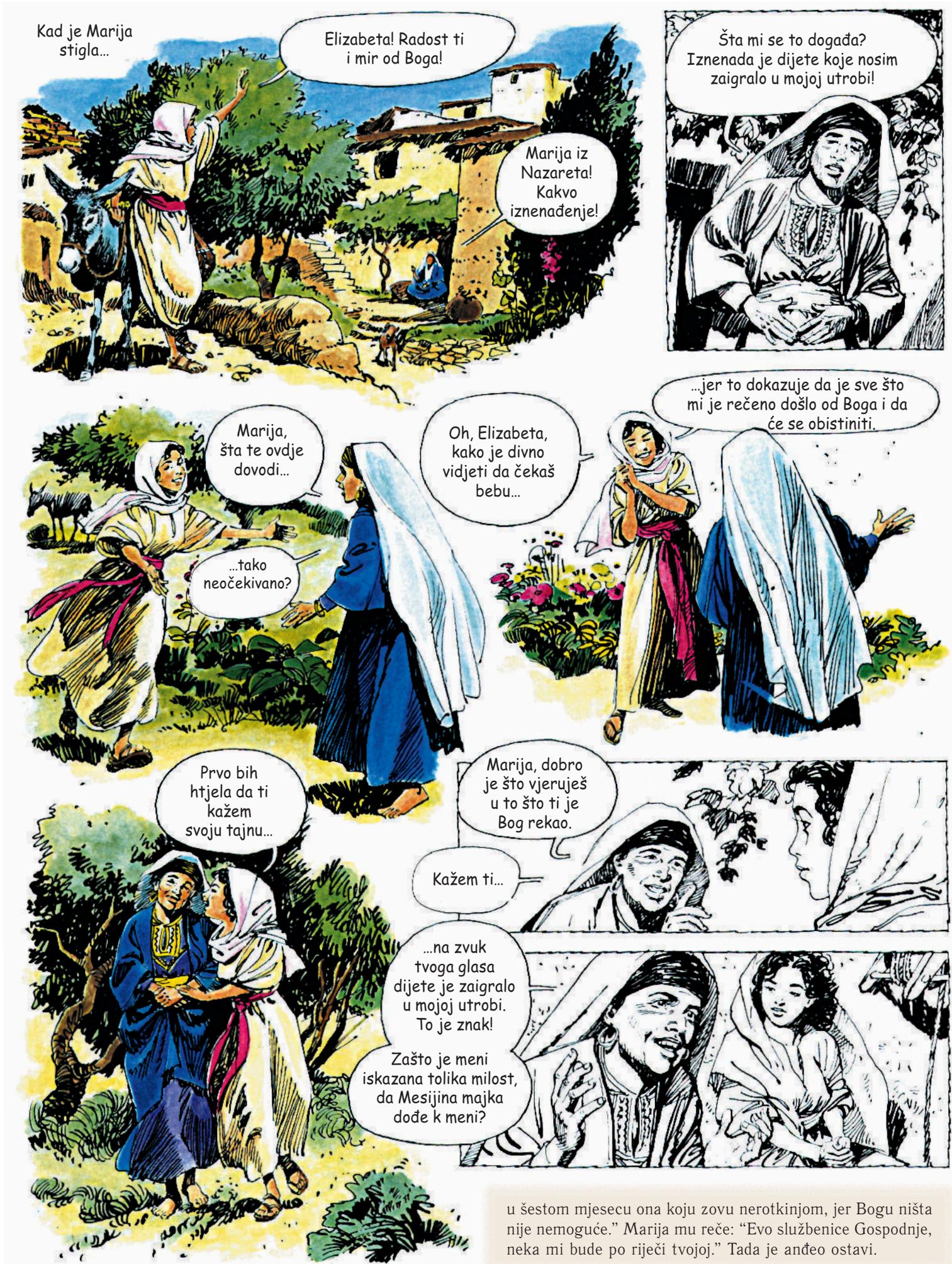
"Raduj se, milosti puna! Gospodin je s tobom!"

Na te riječi ona se prepade i poče razmišljati što znači taj pozdrav.

Anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo, jer si našla milost kod Boga. Evo ti ćeš začeti i roditi Sina komu ćeš nadjenuti ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Previšnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova. On će vladati kućom Jakovlevom dobijeku i kraljevstvo njegovo neće imati svršetka."

"Kako će to biti – reče Marija anđelu – jer se ja ne sastajem s mužem?" "Duh Sveti sići će na te – odgovori joj anđeo – sila Previšnjega zasjenit će te; zato će se dijete koje ćeš roditi zvati svetim, Sinom Božjim. Gle! I tvoja rođica Elizabeta zače sina u svojoj starosti. Već je

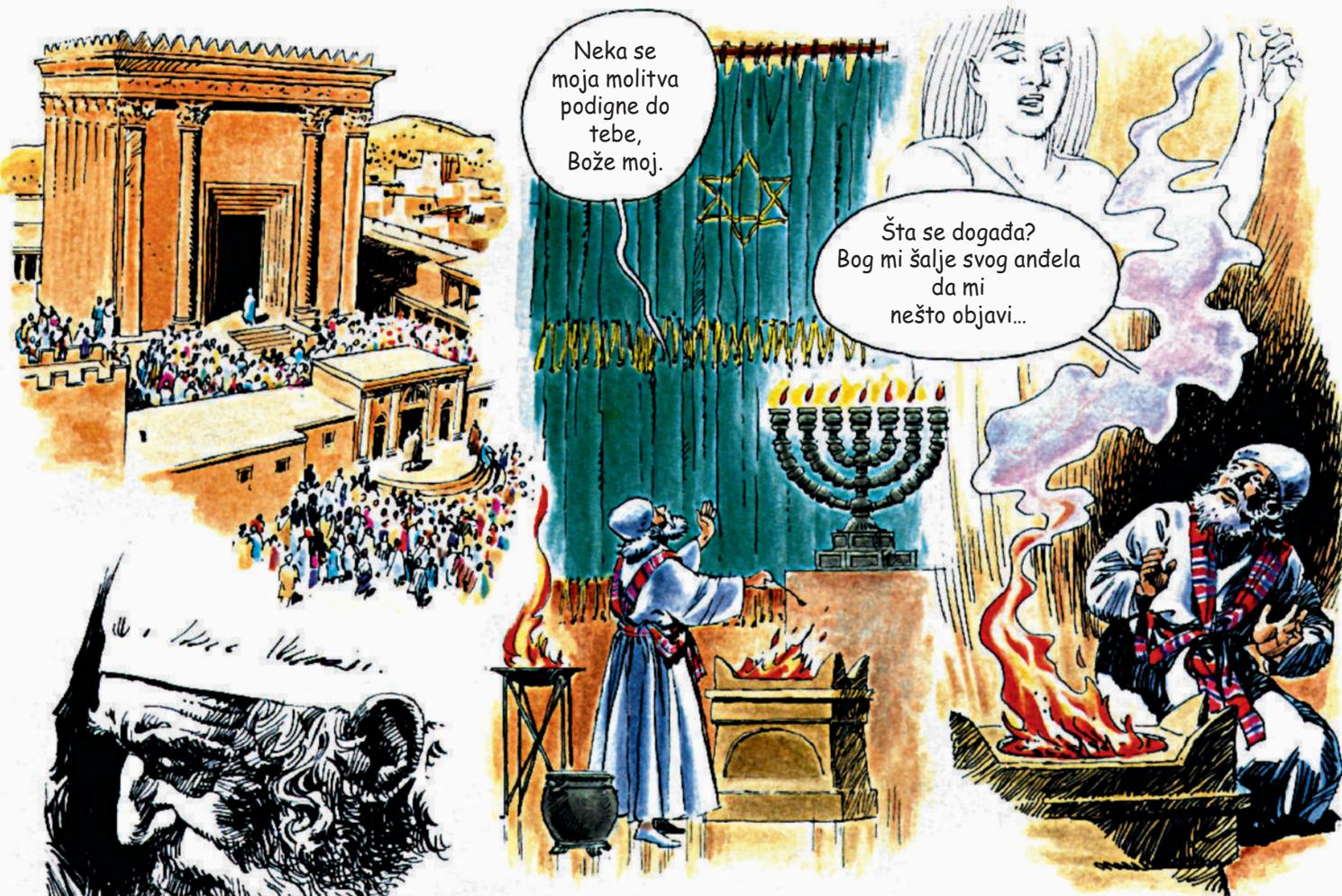

Prije šest mjeseci, Zaharija je otisao u Gospodnji Hram s 300 drugih svećenika iz njegovog reda da vrši svećeničku službu pred Bogom...

Luka 1:39-64

U one dane Marija se žurno zaputi u planinski kraj prema jednom gradu Judinu. Uđe u kuću Zaharijinu i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta ču Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi, i Elizabeta se napuni Duhom Svetim. Zatim klikne jakim glasom: "Najblagoslovljena si ti među ženama! I blagoslovjen plod utrobe twoje! Odakle onda meni to da majka Gospodina moga dolazi k meni? Jer čim pozdrav tvoj dođe do mojih ušiju, od veselja mi dijete zaigra u utrobi. Blago onoj koja povjerova da će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina!"

Marija je ostala s Elizabetom oko tri mjeseca, zatim se vratila svojoj kući, u Nazaret. Elizabeti je došlo vrijeme da rodi i rodila je sina. Osmog dana došli su da obrežu dijete. Tom prilikom mu je trebalo dati i ime.

Marija reče:
"Slavi duša moja Gospodina; duh moj kliće od radosti u Bogu Spasitelju mome, jer milostivo pogleda na neznatnu službenicu svoju. Gle! Odsad će me 'blaženom zvati' svi naraštaji, jer mi velike stvari učini Silni, čije je ime sveto, i čije se milosrđe proteže od koljena do koljena nad onima koji ga štiju. Junačko djelo izvede mišicom svojom: rasprši one koji su oholi u misli srca svoga; zbaci s prijestolja vladare, a uzvisi neznatne; gladne zasiti dobrima, a bogataše otpusti praznih ruku;

priskoči u pomoć Izraelu, sluzi svome, sjećajući se milosrđa – kao što obeća ocima našim – u prilog Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.”

Marija ostade s Elizabetom oko tri mjeseca; zatim se vrati svojoj kući. Elizabeti dođe vrijeme da rodi. I rodi sina. Kad njezini susjedi i rodbina doznaše da joj je Gospodin iskazao veliko milosrđe, radovali su se s njom. Osmoga dana dođoše da obrežu dijete. Htjedoše ga po ocu nazvati Zaharijom, ali majka njegova reče: “Ne tako, nego neka se zove Ivan!” Odvrate joj: “Pa nitko se u tvojoj rodbini ne zove tim imenom.”

Nekoliko mjeseci nakon
Marijinog povratka u Nazaret...

Znakovima upitaju oca njegovog kako bi on htio da se zove. On zatraži pločicu i napisa: "Ivan mu je ime." Svi se tome začude. U isti čas otvore mu se usta, a jezik mu se razriješi, te je govorio i hvalio Boga.

Matej 1:18-21

S rođenjem Isusa Krista bilo je ovako: Njegova majka Marija bijaše zaručena s Josipom. Ali prije nego se zajedno nastaniše, pokaza se da je začela po Duhu Svetom. Nato Josip, muž njezin, jer je bio pravedan i jer je nije htio javno osramotiti, naumi je potajno otpustiti. Tek što je to u sebi odlučio, ukaza mu se u snu andeo Gospodnji i reče mu: "Josipe, sine Davidov,

Jedno jutro,
nakon buđenja...

Kako
čudan san!

Nema sumnje
da mi je Bog govorio
preko anđela!

Znam da
Marija ne laže.
To dijete koje nosi,
dolazi od Boga...

...i bit će
Mesija...

...koji
treba da bude
potomak
kralja
Davida!

Kako
smo i Marija
i ja potomci
Davidove
kraljevske
porodice...

...to će
dijete biti
ispunjeno
proročanstva.

Sada
shvatam
šta Bog
želi da
učinim!

Odlučio sam.
Oženit ću
Mariju što prije!

Nedugo nakon toga, proslavljen je
Josipovo i Marijino vjenčanje...

Marija, voljena moja,
dobro došla u ovu kuću, koja
je od sada i tvoja!

nemoj se bojati kući dovesti ženu svoju Mariju jer je ono, što
je ona začela, od Duha Svetoga. Rodit će sina, i nadjeni mu
ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih."

Luka 2:1-20

U ono vrijeme iziđe zapovijed cara Augusta da se provede popis pučanstva u svoj zemlji. To je bio prvi popis za vrijeme Kvirinijeva upraviteljstva Sirijom. Svi su išli, svatko u svoj grad, da se upiše. Tako i Josip, jer bijaše iz Davidove kuće i

U kući Josipovih rođaka...

Ovo je moja žena, Marija.
Uskoro će roditi.
Gdje bismo mogli da nađemo
sobu za nju?

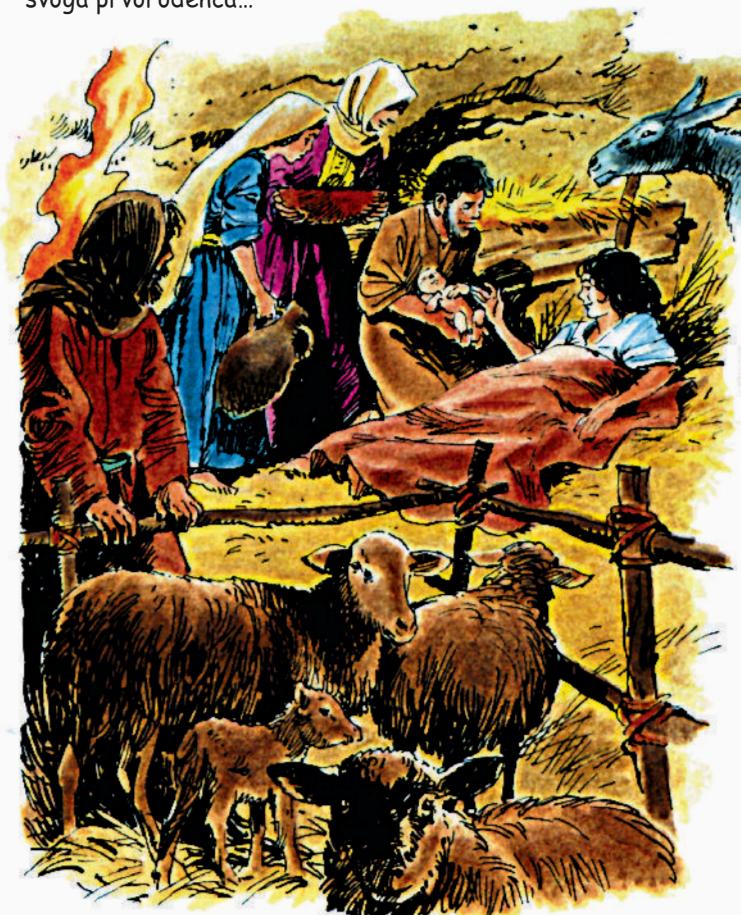

Josipe, poslušaj me:
Idite u štalu, bit će vam toplo
pokraj životinja.

Dobar
prijedlog. Osim
toga, tamo će biti
i tiko.

Te noći Marija je rodila
svoga prvorodenca...

Povila ga je u pelenice
i položila u jasle...

porodice, uziđe sa svojom ženom Marijom, koja bijaše trudna, iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u Davidov grad zvani Betlehem, da se upiše. Dok su tu bili, njoj dođe vrijeme da rodi. I rodi sina svoga, prvorodenca, te ga povije u pelenice i položi u jasle, jer u gostionici nije bilo mesta za njih. U tom istom kraju boravili pastiri; noćivahu pod vedrim nebom, bdijući nad stadom svojim. Najedenput im pristupi anđeo

Na betlehemskej poljanama
pastiri su preko noći bdjeli nad
svojim stadima...

Donosim radosnu
vijest svima vama!
Dijete vam se rodilo -
Spasitelj! Naći ćete
ga u jaslama u Betlehemu

Hajdemo
da
vidimo!

Rođen u noći u kojoj se pojavila
nova zvijezda, u štali u Betlehemu,
Davidovom rodnom gradu! Tačno na
dan kada je ovdje prisutna cijela
porodica!

To je znak!
On će biti
budući Pastir
našeg naroda -
obećani Mesija!

Bog je došao k nama.
Svo je nebo puno
svjetlosti. Čujem pjesmu:
Slava Bogu na visini!

Ovo je
sigurno izabranio
Dijete!

Dijete je osmoga dana obrezano. Obrezanje
je dato svim Jevrejima, muškarcima, kao
znak i pečat Božijeg Saveza s Abrahamom.

Sljedećeg dana,
vijest se brzo širila.

Josipe, koje ime
daješ djetetu?

Ime mu
je Isus!

To znači:
Bog nas spašava!

Gospodnji, i sjaj ih Gospodnji obasja, pa se vrlo uplašiše. Anđeo im reče: "Ne bojte se, jer vam, evo, donosim radosnu vijest o velikom veselju za sav narod: Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I neka vam ovo služi kao znak: Naći ćete Djetešće povijeno u pelenice gdje leži u jaslama!"

Odjedanput se anđelu pridruži mnoštvo vojske nebeske koja je hvalila Boga:

"Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima koje ljubi!" Kad anđeli od pastira odu na nebo, pastiri počnu govoriti jedan drugomu: "Hajdemo, dakle, do Betlehema i vidimo ovaj događaj s kojim nas upozna Gospodin!" Odu žurno i nađu Mariju i Josipa s djetešcem gdje leži u jaslama. Kad ga vide, saopće što im je rečeno za to Djetešće. Svi koji su čuli pastire, divili su se onomu što su im rekli. A Marija je pamtila sve te događaje i razmišljala o njima u srcu svome. Zatim se pastiri vrate slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli onako kako im je bilo rečeno.

Isusovi roditelji imali su mnogo uspomena iz njegovog djetinjstva; jedna od njih je i 40-i dan nakon njegovog rođenja.

Sad mogu umrijeti, jer su moje oči vidjele Gospodnje spasenje. Njegovo će svjetlo sijati svim narodima na svijetu!

Luka 2:22-38

Kad je prošlo i vrijeme njihova čišćenja, prema Mojsijevu zakonu, donesoše ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu, kako je pisano u Zakonu Gospodnjem: 'Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!' I dadnu za žrtvu, kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem, par grlica ili dva golubića.

Tada je živio u Jeruzalemu čovjek imenom Šimun. Bio je pravedan i pobožan i očekivao je utjehu Izraelovu. Imao je božansko nadahnuće. Njemu je Duh Sveti objavio da neće vidjeti smrti dok ne vidi Mesiju Gospodnjega. Potaknut od Duha Svetoga dođe u hram. Upravo kad su roditelji nosili Djetešce Isusa da izvrše na njemu propis Zakona, uze ga na ruke, dade hvalu Bogu i reče:

"Sad možeš, Gospodine, otpustiti slugu svojega da, prema

riječi twojoj, ide u miru, jer mi oči vidješe spasenje twoje, koje si pripravio pred licem svih naroda, svjetlo da rasvijetli pogane i slavu naroda tvoga Izraela."

Njegov otac i njegova majka divili se onomu što se govorilo o njemu. Tada ih Šimun blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Gle! Ovaj je određen za propast i uskrsnuće mnogih u Izraelu, za znak kojemu će se protiviti – a tebi će samoj mač probosti

Sjećali su se Isusovi roditelji i događaja s mudracima, koji je pokazao kako su Isusa srdačno primili tuđinci, a kako ga je odbacio vlastiti narod. U vrijeme Isusovog rođenja u Jeruzalem su stigli mudraci s istoka...

dušu – da bi se otkrile misli mnogih srdaca.”

Također, tada bijaše proročica Ana, Fanuelova kći, iz plemena Aserova, u vrlo odmakloj dobi. Poslije svoga djevojaštva živjela je u braku sedam godina, zatim sama kao udovica do osamdeset i četvrte godine. Ona nije ostavljala hrama. Noću i danju služila je Bogu postom i molitvom. Upravo toga časa pristupi i ona te počne hvaliti Boga i govoriti o djetetu svima koji su očekivali otkupljenje Jeruzalema.

Matej 2:1-12

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom, za vrijeme kralja Heroda, dođoše s istoka magi u Jeruzalem i upitaše: "Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo, naime, gdje izlazi njegova zvijezda, i dođosmo mu se pokloniti." Kad to ču kralj Herod, uplaši se, a s njim i

sav Jeruzalem. Sazva sve glavare svećeničke i narodne književnike, te se u njih uze propitkivati gdje se ima roditi Krist. "U Betlehemu judejskom – odgovoriše mu – jer je

Dani prolaze...Kralj Herod čeka u svojoj palači...

Mudraci se još nisu vratili...

Više nema sumnje.
Sakrili su Davidovog potomka od mene
kako bi mi preoteli prijestolje!

Idi s vojskom u Betlehem!
Nadi sve dječake mlađe od dvije godine
u tom gradu i okolini.
Sve ih ubij bez milosti!

Ali ugušit
ću tu pobunu
u krvi!

Nakon što su neko vrijeme živjeli u izbjeglištvu, Josip i Marija su se vratili u Nazaret u Galileji. Tu je Isus proveo svoje djetinjstvo i mladost. Rastao je u mudrosti i bio je poslušan svojim roditeljima. Kada je napunio trideset godina otišao je Ivanu Krstitelju da ga krsti.

ovako pisao prorok:

“Betleheme, zemljo Judina, ti nipošto nisi najmanji među Judinim gradovima, jer će iz tebe izići vođa koji će biti pastir naroda moga – Izraela.”

Tada Herod potajno dozva mage i pomno od njih istraži vrijeme kad im se ukazala zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem govoreći: “Idite i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga pronađete, javite mi, da bih i ja došao i poklonio mu se.”

Oni, saslušavši kralja, pođoše. I gledi! Zvijezda koju vidješe na njezinu izlasku išla je pred njima dok se ne zaustavi nad mjestom gdje bijaše dijete. Kad ugledaše zvijezdu, magi se vrlo obradovaše. Uđoše u kuću i nađoše dijete s Marijom, majkom njegovom; podeši ničice i pokloniše mu se. Zatim otvoriše riznice svoje te ga obdarije zlatom, tamjanom i smirnom.

Poslije toga, u snu primiše uputu od Boga da se ne vraćaju k Herodu, i vratise se drugim putem u svoju zemlju.

Jednog dana, Ivan Krstitelj je video Isusa kako prolazi...

To je Janje Božije
za kojega je pisano: "Odvedoše ga
poput janjetu na klanje. On će uzeti
na sebe grijehu svijeta."

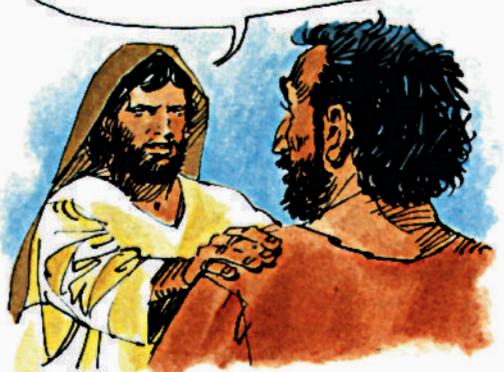
To onda znači
da je on obećani
Mesija, Krist!

Proveli su s njim prilično
mnogo vremena...

Ti si Šimun, ribar.
Od sad ćeš se zvati Petar.
Slijedi me!

Ivan 1:29-42

Sutradan Ivan vidje Isusa gdje dolazi k njemu te reče: "Evo Jaganjca Božeg koji uzima grijeh svijeta! Ovo je onaj za koga vam rekoh: Poslije mene dolazi čovjek koji je pred mnom jer bijaše prije mene. Ja ga nisam poznavao. Ali sam zato došao krstiti vodom da ga objavim Izraelu."

Ivan je svjedočio još: "Vidio sam Duha gdje siđe s neba kao golub i ostade na njemu. Ja ga nisam poznavao. Ali mi onaj koji me posla da krstim vodom reče: 'Na koga vidiš da silazi Duh Sveti i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' I ja to vidjeh i svjedočim da je on Sin Božji."

Sutradan je Ivan opet stajao tu s dvojicom svojih učenika; kada vidje Isusa da prolazi, reče: "Evo Jaganjca Božeg!" Kad njegovi učenici čuše tako govoriti, pođoše za Isusom. Isus se okrenuo pa ih upita, kad vidje da idu

za njim: "Što vi tražite?" A oni mu odgovoriše: "Rabbi (to znači: Učitelju), gdje boraviš?" "Dođite i vidite", odvrati im. Odoše, dakle, da vide te ostadoše kod njega onaj dan. To je bilo oko desetog sata.

Jedan od dvojice koji su, čuvši Ivanove riječi, pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On rano ujutro susrete svoga brata Šimuna i reče mu: "Našli smo Mesiju, to jest Pomazanika." I dovede ga k Isusu. Isus ga pogleda te mu reče: "Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa, to jest Stijena."

Ivan 2:1-11

Treći dan poslije toga, bijaše svadba u Kani Galilejskoj, a bila je ondje i majka Isusova. Na svadbu bijaše pozvan i Isus zajedno sa svojim učenicima. Kad nestade vina, reče Isusu njegova majka: "Nemaju vina." "Što hoćeš ti od mene, ženo?" – odvrati joj Isus. – Zar moj čas nije već došao?" Nato majka njegova reče slugama: "Što vam god rekne, učinite!" Ondje je bilo postavljeno šest kamenih posuda namijenjenih za uobičajeno pranje Židovima, od kojih je svaka obuhvatala dvije do tri mjere. Isus reče slugama: "Napunite posude vodom!" I napuniše ih do vrha. "Sad zahvatite – reče im – i odnesite ravnatelju stola!" Oni odnesoše. Kada ravnatelj stola okusi vodu pretvorenu u vino – on nije znao odakle je vino, ali su znale sluge koje su zahvatale vodu – zovnu zaručnika

te mu reče: "Svatko najprije iznosi dobro vino, a kad se ljudi ponapiju slabije. Ti si čuvaš dobro vino do sada."

Tim poče Isus svoja čudesna u Kani Galilejskoj te objavi slavu svoju, i učenici njegovi povjerovaše u njega.

Vino je simbol radosti života. Ovo novo, savršeno vino govori o novom, radosnom životu koji nam je Bog obećao u Kristu.

Isus je otišao u Kafarnaum, na obalu Genezaretskog jezera, gdje su Ivan, Andrija i Petar lovili ribu...

Luka 4:38-40

Kad ostavi sinagogu, uđe u kuću Šimunova. Punica Šimunova bijaše u velikoj groznici, pa ga zamole za nju. On se prignu nad nju te zapovijedi groznici, i ova je ostavi. Žena odmah

ustade te ih poče posluživati. O zalazu sunca, koji su god imali bolesnike što su patili od raznih bolesti, dovodili su ih k njemu. On bi na svakoga od njih stavljao ruke te ga izlječio.

Ujutro...

Tad je naišao Isus, a za njim mnoštvo naroda...

Luka 5:1-11

Jednom, dok se narod gurao k Isusu da čuje riječ Božju, on je stajao na obali Genezaretskog jezera. Opazi dvije lađice gdje stoje na obali. Ribari bili izišli i prali mreže. On uđe u jednu lađicu; pripadala je Šimunu te ga zamoli da malo otisne od kopna. Tada sjede i poče učiti narod. Kad prestade govoriti reče Šimunu: "Izvezi na pučinu pa bacite mreže svoje za lov!"

Isus je išao po cijeloj Galileji, propovijedao je Radosnu vijest i iscjeljivao bolesne; za njim je išlo veliko mnoštvo naroda...

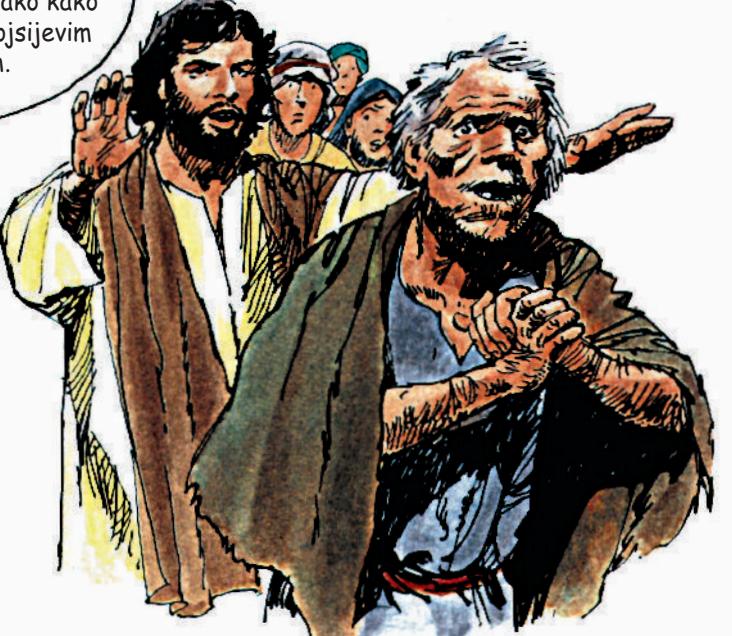
Matej 4:23-25

Isus je obilazio po svoj Galileji učeći u tamošnjim sinagogama, propovijedajući Radosnu vijest o Kraljevstvu te ozdravljajući svaku vrstu bolesti i nemoći u narodu. Tada se pronese glas o njemu po svoj Siriji, pa su dovodili k njemu sve koje je mučila kakva nevolja, razne bolesnike i patnike, opsjednute, mjesečare i uzete, a on ih je ozdravljao. I za njim kreće veliko mnoštvo naroda iz Galileje i Dekapolisa, iz Jeruzalema i Judeje i s one strane Jordana.

Luka 5:12-14

Dok je boravio u nekom gradu, najedanput se pojavi čovjek sav gubav; čim opazi Isusa, pada ničice pa ga zamoli: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti." On pruži ruku, dotače ga se i reče: "Hoću. Očisti se!" I odmah spade guba s njega. Naloži mu da nikome ne kazuje: "Već hajde, pokaži se svećeniku te prinesi žrtvu kako propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo!"

Na granici, u blizini Kafarnauma,
nalazila se carinarnica...

Matej, sanjaš li
o svojim
prihodima?

Ma ne, razmišljam o onom Isusu
o kojem svi govore... nešto me privlači
tom proroku!

Ne nasmijavaj me!
Zar tebe, carinika koji radi za
Rimljane, naše neprijatelje?

Ti? Svetovni čovjek koji
živi za zabave i trči za ženama? Ne,
ti mu se nećeš dopasti!

Možda. Ali ubrzo ćemo
saznati. Evo ga, dolazi!

Mir tebi, Matej!
Hoćeš li da budeš
moj učenik?

Molim?
Ko? Ja?

I odjednom...

Isuse,
obećavam ti:
Slijedit će te!

Prijatelji,
imam divne
vijesti...

...ostavljam vas
i idem za Isusom!
Znam da se čudite, ali on
zaista želi
da ga slijedim!

Matej 9:9-13

Kad Isus pođe odatle dalje, opazi čovjeka imenom Mateja gdje sjedi u carinarnici te mu reče: "Hajde za mnom!" On ustade i pođe za njim.

Kad je poslije toga Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, dođoše mnogi carinici i grešnici te sjedoše za stol s njim i s njegovim učenicima. Kad to opaziše farizeji, upitaše njegove učenike: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?" Kada to Isus ču, odgovori: "Ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima. Idite i naučite što znači: 'Više volim milosrđe nego žrtvu.' Jer ja nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike."

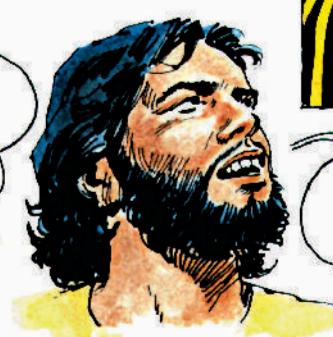
Da proslavimo
moj odlazak,
priređujem oproštajnu
zabavu.
Doći će i Isus.
Svi ste pozvani!

Nekoliko dana kasnije...

Ništa vi ne razumijete.
Ne treba zdravima ljekar
nego bolesnima!
Bolje mislite na ono što
je zapisano: Bog je rekao:

"Više volim milosrđe nego žrtvu!"
Bogu je ugodno
saosjećanje i milost!

Jednog dana, stanovnici Kafarnauma okupili su se u kući Šimuna Petra, u kojoj je bio i Isus. Svi su željeli da ga čuju...

Hajde da
otkrijemo ko je taj
Isus. Pratit ćemo ga,
samo pazi da nas ne
primijeti.

Ali, moramo
požuriti ako
želimo da uđemo
u kuću.

Eto! Vrata su
zakrčena.
Ne možemo ući.

Ali, molim
vas, probajte
nešto drugo!
Iako izgleda
nemoguće, moram
vidjeti Isusa!
Samo me on može
iscijeliti!

Marko 2:1-12

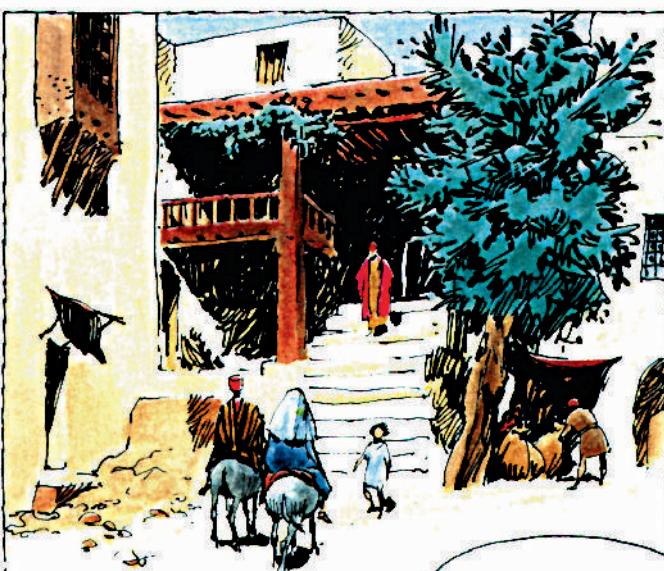
Poslije nekog vremena Isus opet dođe u Kafarnaum. I kad se proču da je u kući, skupiše se mnogi tako da nije više bilo mesta ni pred vratima. On im je navješćivao Radosnu vijest.

da oni tako misle u svojim srcima, pa im rekne: "Zašto tako mislite u svojim srcima? Što je lakše, uzetomu reći: 'Opravštajti se ti se grijesi', ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!?' Ali neka znate da Sin Čovječji ima vlast opravštati grijehu na zemlji: Zapovijedam ti – reče tada uzetomu – ustani, uzmi postelju svoju i hajde kući svojoj!" On ustade, smjesta uze postelju i izide naočigled sviju. Svi se snebivali, slavili Boga i govorili: "Takvo nešto još nigda ne vidjesmo!"

Nekoliko dana kasnije, u Magdali, selu nadomak Kafarnauma, pred kućom bogataša Šimuna...

Provodimo istragu o njemu.
Pozovi ga na objed da ga možemo bolje provjeriti.

Može, što se mene tiče. Uđite sad i odmorite se od puta.

Stigao je Isus,
onaj koji nikoga ne
prezire, pa čak ni žene
kakva sam ja!
Kako bih voljela da
mogu nasamo da
razgovaram s njim.

Pozvao sam na
objed sve istaknute ljudi iz
okoline. Počasti nas svojim
prisustvom.

Prihvatom
tvoju ponudu.

Luka 7:36-50

Neki farizej zamoli Isusa da objeduje kod njega. On uđe u farizejevu kuću i sjede za stol. Najedanput se pojavi neka žena koja bijaše javna grešnica. Ona, kad saznade da je Isus za stolom u farizejevoj kući, donese sa sobom alabasternu posudu pomasti, stade iza njega do njegovih nogu te plačući

poče mu suzama prati noge, otirati ih svojom kosom, ljubiti i mazati pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga bijaše pozvao, pomisli: "Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko je i kakva je ova žena što ga se dotiće: da je grešnica." Isus mu reče: "Šimune, imam ti nešto reći." "Reci učitelju!" odvrati on. "Neki vjerovnik imao dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao pet stotina denara, a

drugi pedeset. Kako nisu mogli vratiti, on oprosti obojici. Koji će mu, dakle, od njih više pokazivati ljubavi?" Šimun odgovori: "Držim, onaj kome je više oprostio." "Pravo si sudio" – reče mu Isus.

Tada se okrenu prema ženi pa reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Dođoh u tvoju kuću: ti mi nisi vodom polio noge, a ona mi suzama opra noge i otr kosom svojom. Ti mi ne dade poljupca, a ona, otkako uđoh, ne prestaje

mi ljubiti noge. Ti mi ne namaza glavu uljem, a ona mi noge namaza pomašcu. Zato, kažem ti, oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi."

A komu se manje opašta, taj manje pokazuje ljubavi." Zatim reče ženi: "Oprošteni su ti grijesi."

A uzvanici počnu međusobno govoriti: "Tko je ovaj koji čak i grijeha opašta?" A on reče ženi: "Tvoja te vjera spasila. Hajde u miru!"

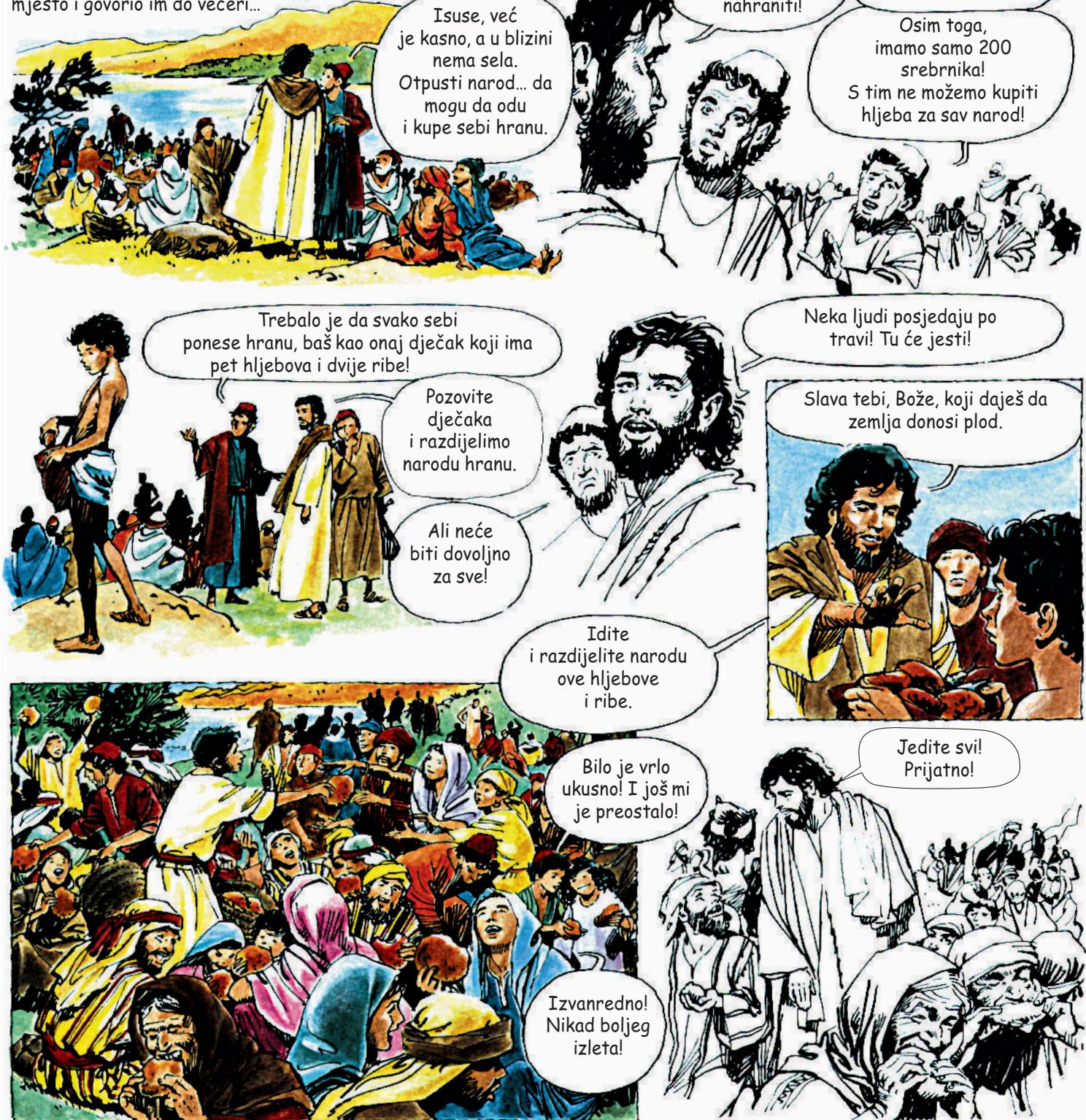
Na putu po Galileji, Isus i njegovi učenici su ušli u grad Nain.

Luka 7:11-17

Poslije toga ode Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi učenici i veliko mnoštvo naroda. Kad se približi gradskim vratima, iznosili su na ukop mrtvaca, jedinca sina u majke koja bijaše udovica. Pratio ju je mnogi narod iz grada. Kad je Gospodin opazi, sažali se nad njom te joj reče: "Nemoj plakati!" Zatim pristupi k lijesu, dotače ga se – nosioci stadoše – te reče: "Mladiću, tebi govorim, ustani!" Mrtvac se podiže i poče govoriti; a Isus ga dade njegovoj majci. Sve prisutne obuze strah te su slavili Boga: "Velik se prorok – govorili su – pojavi među nama. Bog pohodi narod svoj." I raširi se to mišljenje o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici.

Isusa je na obali Genezaretskog jezera dočekivalo mnoštvo ljudi. Željeli su da ga slušaju... Jednog dana ih je odveo na izdvojeno mjesto i govorio im do večeri...

Ivan 6:1-15

Poslije toga ode Isus na drugu obalu Galilejskog ili Tiberijadskog mora. Veliko je mnoštvo naroda išlo za njim, jer su gledali čudesna koja je činio na bolesnicima. Isus se uspne na goru i ondje sjedne sa svojim učenicima. Židovski blagdan, Pasha, bijaše blizu.

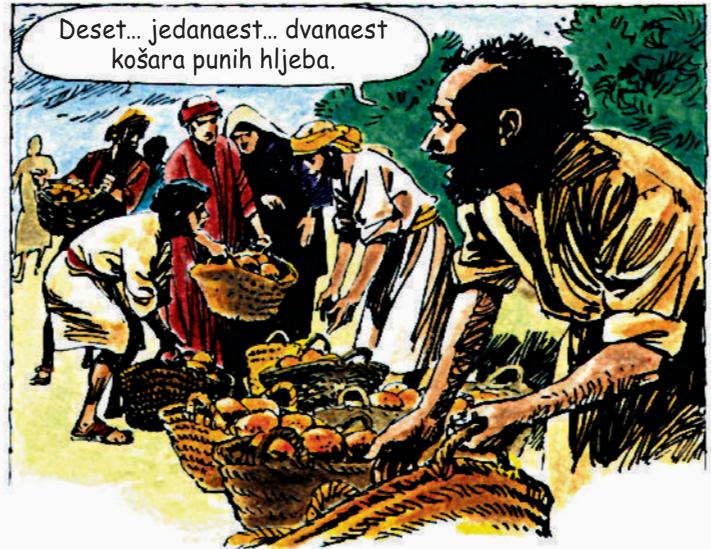
Tada Isus podiže oči te, kako vidje da veliko mnoštvo naroda dolazi k njemu, reče Filipu: "Gdje da kupimo kruha da jedu ovi ljudi?" To reče da ga kuša. Sam je naime znao što će učiniti. Filip mu odgovori: "Za dvjesta denara kruha ne bi

bilo dosta da svaki nešto malo dobije." Tada mu reče jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: "Ima ovdje jedan dječak sa pet ječmenih kruhova i sa dvije ribe. Ali što je to za tolike?" "Posjedajte ljudе", naredi im Isus. Bijaše mnogo trave na onom mjestu, te posjeda ondje oko pet tisuća ljudi. Tada Isus uze kruhove, zahvali Bogu pa ih dade onima što su posjedali. Od riba, isto tako, dade im koliko su htjeli. Kad se nasitiše, reče učenicima svojim: "Skupite pretekle ulomke da ništa ne propadne!" Skupiše ih

Kada su se svi nasitili...

Skupite ostatke,
da ništa ne propadne.

Deset... jedanaest... dvanaest
košara punih hljeba.

U međuvremenu počinje razgovor o tom događaju...

Nešto kasnije, Isus je odveo svoje učenike u sjevernu oblast, Cezareju (današnju Golansku visoravan), u blizini gore Hermon.

i napuniše dvanaest košara ulomcima od pet ječmenih kruhova što pretekoše onima koji su jeli. Ljudi, kad vidješe čudo, koje učini Isus, rekoše: "Ovo je uistinu prorok koji ima doći na svijet." Kad saznade da će doći da ga na silu uhvate i učine kraljem, opet krenu, posve sam, u goru.

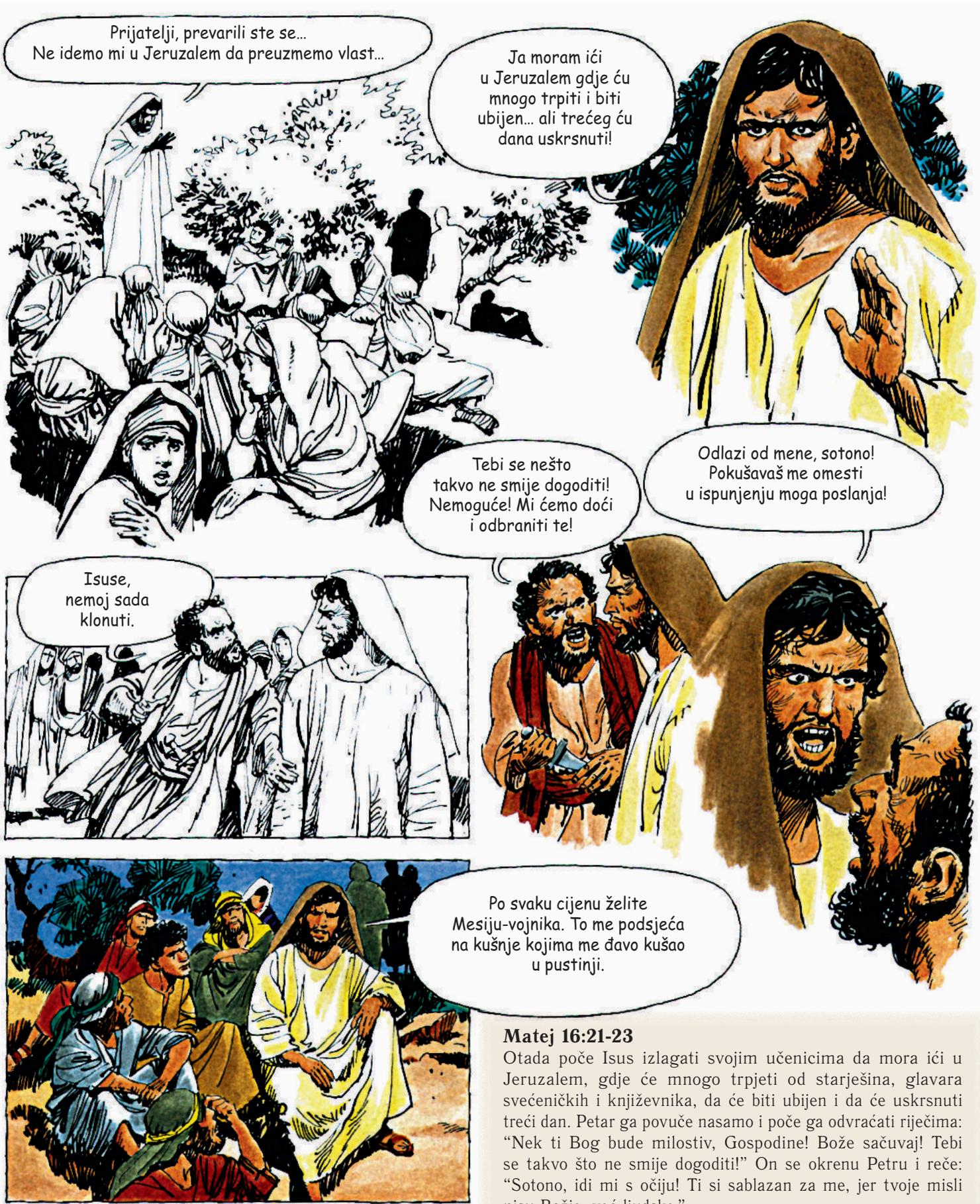
Matej 16:13-17

Kada dođe Isus u okolicu Cezareje Filipove, upita svoje učenike: "Za koga drže ljudi Sina Čovječjega?" Oni odgovoriše: "Jedni za Ivana Krstitelja, drugi za Iliju, treći za Jeremiju ili za jednoga od proraka." "A

vi – reče im – za koga me držite?"

"Ti si Krist, Sin Boga živoga!" odgovori mu Šimun Petar. Na to će mu Isus: "Blago tebi, Šimune, Jonin sine, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj nebeski!"

"Možemo", odgovore mu. "Istina – reče im – moj čete kalež piti. Ali ne spada na me da dajem mjesto sa svoje desne ili lijeve strane. Ono pripada onima za koje ga je odredio moj Otac." Kad to čuše ostala desetorica, razljutiše se na dvojicu braće.

Matej 16:21-23

Otada poče Isus izlagati svojim učenicima da mora ići u Jeruzalem, gdje će mnogo trpjeti od starješina, glavara svećeničkih i književnika, da će biti ubijen i da će uskrsnuti treći dan. Petar ga povuće nasamo i poče ga odvraćati riječima: "Nek ti Bog bude milostiv, Gospodine! Bože sačuvaj! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!" On se okrenu Petru i reče: "Sotono, idi mi s očiju! Ti si sablazan za me, jer tvoje misli nisu Božje, već ljudske."

Matej 4:1-11

Tada Duh odvede Isusa u pustinju da ga napastuje đavao. Postio je četrdeset dana i četrdeset noći i, na kraju, ogladnje. Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si zaista Sin Božji,

Drugi sam put stajao na vrhu hrama. "Baci se dolje", prošaputao je đavo, "ništa ti se neće dogoditi. Ako si zaista Sin Božiji, Bog će te zaštитiti a narod će te slaviti."

"Gladan si", šaputao mi je, "ali ako si zaista Sin Božiji, naredi da ovo kamenje postane hljeb." ...odbacio sam njegove kušnje, jer Mesija, Krist, mora da trpi, pa ako i od gladi,

onda i od gladi...

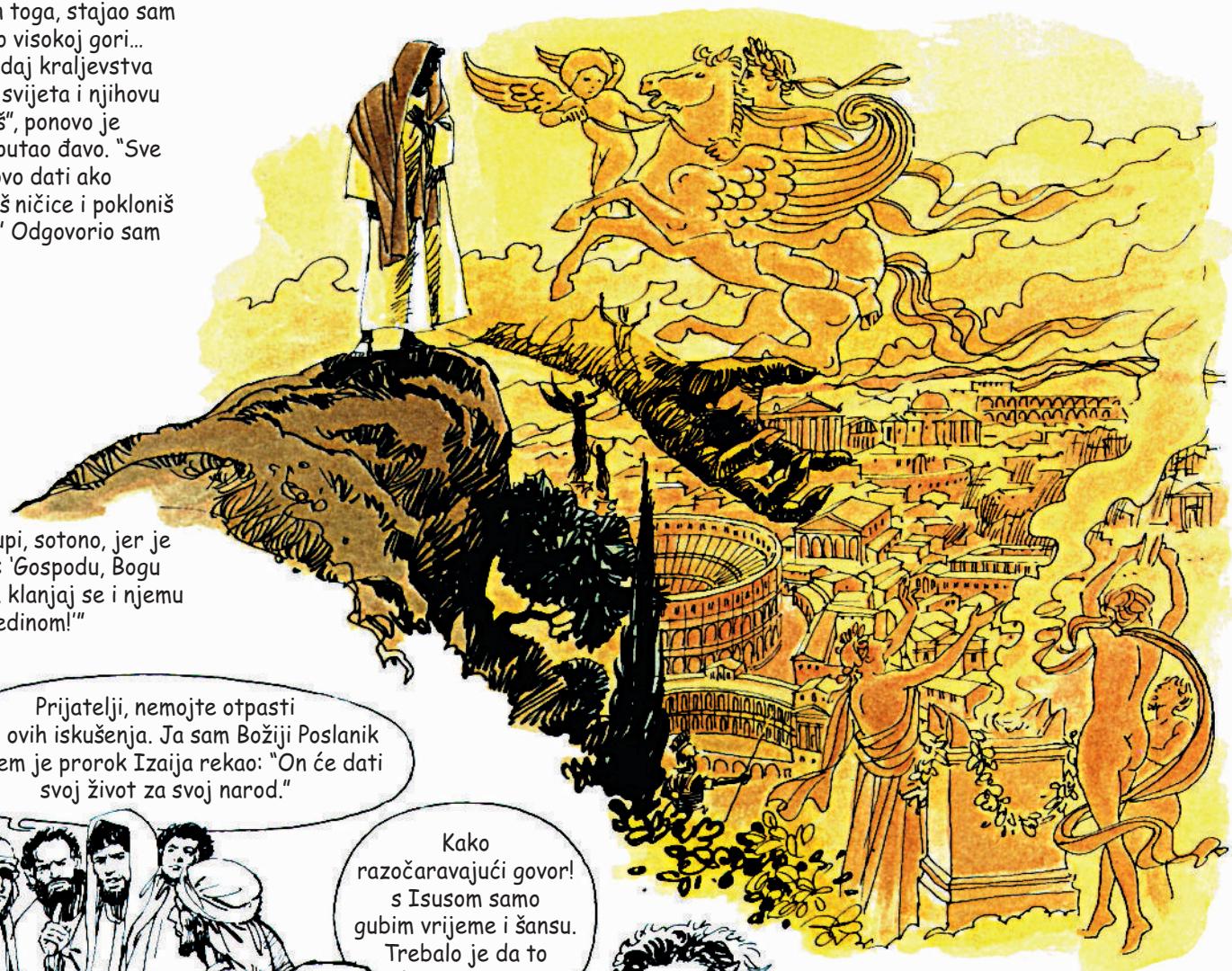
Ne živi čovjek samo o hljebu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih.

Odbio sam i tu kušnju jer Mesija neće pridobijati ljudi pomoću uzbudljivih pojava.

nareći da ovo kamenje postane kruh." Isus odvrati: "Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih.'

Zatim ga đavao odvede u Sveti grad, postavi ga na vrh hrama i reče mu: "Ako si zaista Sin Božiji, baci se dolje, jer je pisano: 'Naredit će svojim anđelima za tebe da te nose na rukama, da ne bi gdje nogom udario o kamen.'" Isus mu reče: "Također

Nakon toga, stajao sam na vrlo visokoj gori... "Pogledaj kraljevstva ovoga svijeta i njihovu raskoš", ponovo je prošaputao đavo. "Sve ču ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se." Odgovorio sam mu:

je pisano: 'Ne kušaj Gospodara, Boga svojega!' Ponovo ga odvede đavao na goru vrlo visoku te mu pokaza sva kraljevstva ovoga svijeta i njihovu raskoš, pa mu reče: "Sve ču ti ovo dati ako padneš ničice te mi se pokloniš." Nato mu Isus reče: "Odstupi, sotono, jer je pisano: 'Gospodaru, Bogu svojemu, klanjaj

U ponoć, Petra, Jakova i Ivana je probudilo zasljepljuće svjetlo. Ugledali su Isusa u jarkoj svjetlosti. Razgovarao je s Mojsijem i Ilijom.

Kada je svjetlo iščezlo, Isus je ponovo bio pred njima, isti kao ranije.

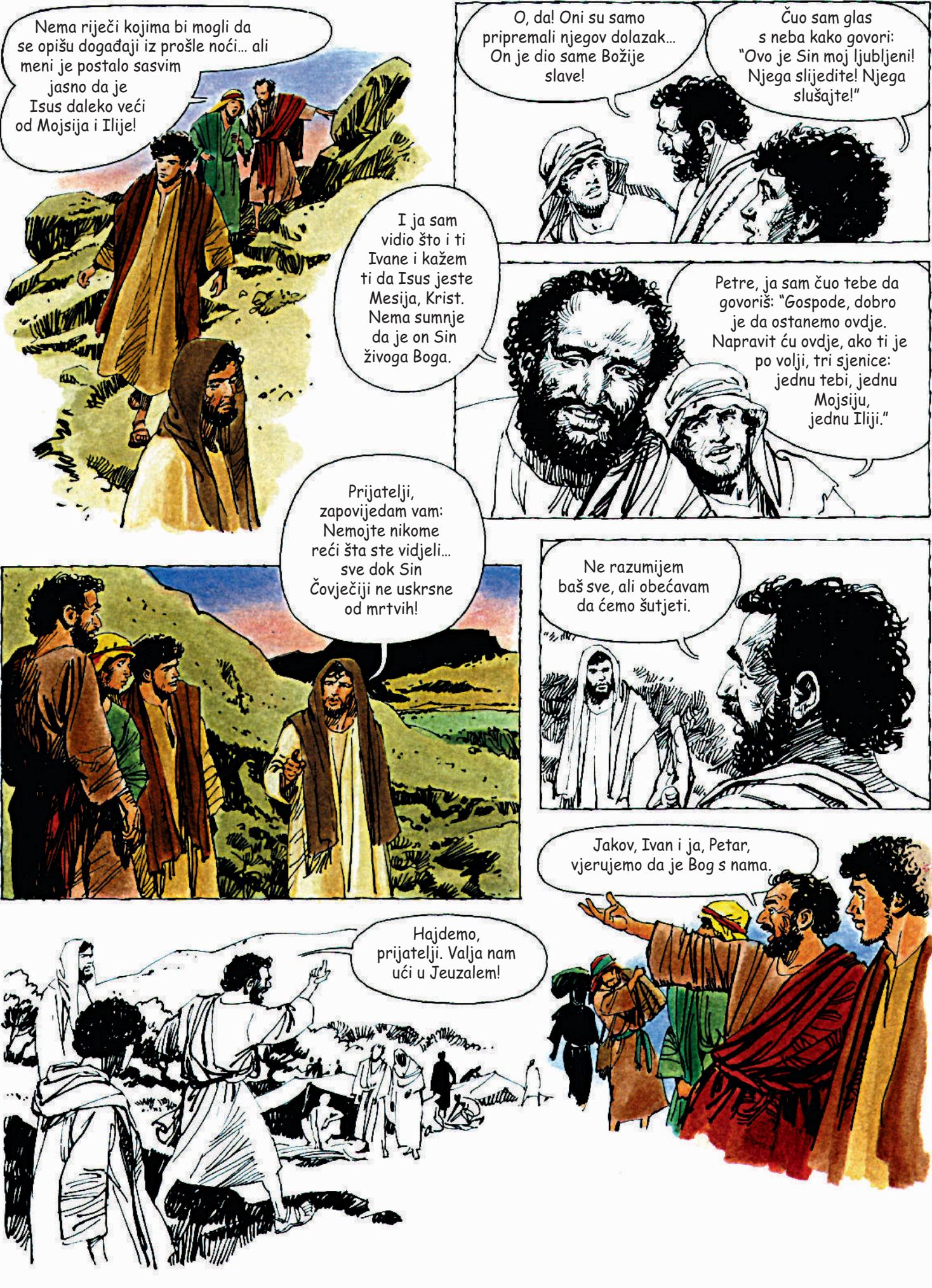

se i njemu jedinom služi!”
Tada ga ostavi đavao, a pristupiše anđeli te su mu služili.

Matej 17:1-9

Poslije šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i brata mu Ivana i izvede ih nasamo na visoku goru. Tada se preobrazi pred njima; lice mu zasja kao sunce, a haljine postaše bijele kao svjetlo. I, gde, opaziše Mojsija i Iliju gdje s njim razgovaraju. Tada Petar reče Isusu: “Gospodine, dobro je da ostanemo ovdje. Napravit ću ovdje, ako ti je po volji, tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliju.” Dok je on još govorio, prekrije ih svijetao oblak, i začu se glas iz oblaka: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, koga sam odabrao! Njega slušajte!” Kad to čuše učenici, padaše ničice i silno se prestrašiše. Isus im se približi, dotače ih se i reče: “Ustanite i nemojte se bojati!” Oni podigoše oči, ali ne vidješe nikoga, osim Isusa sama.

Dok su silazili s gore, naredi im Isus: “Nikom ne govorite o ovom viđenju dok Sin Čovječji ne uskrstne od mrtvih!”

Isus je odlučio da ode u Jeruzalem na Blagdan Pashe... Sa svojim je učenicima stigao na Maslinsku goru, nadomak Jeruzalema.

Tu su sreli grupu hodočasnika iz Galileje, koji su također išli u Jeruzalem...

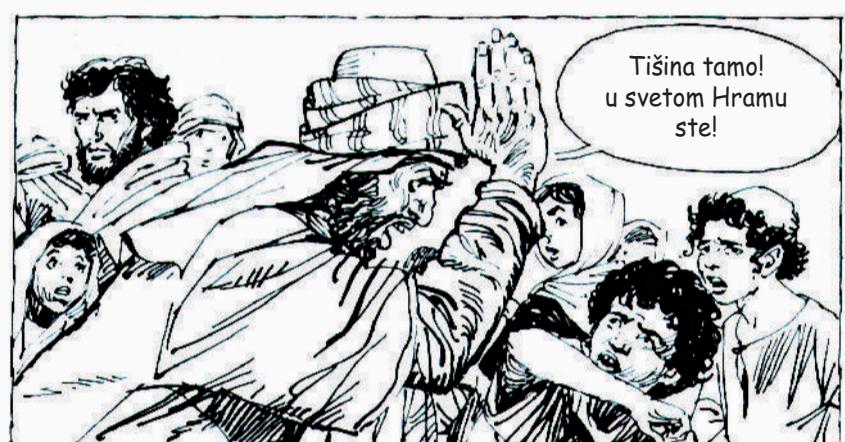
Matej 21:1-17

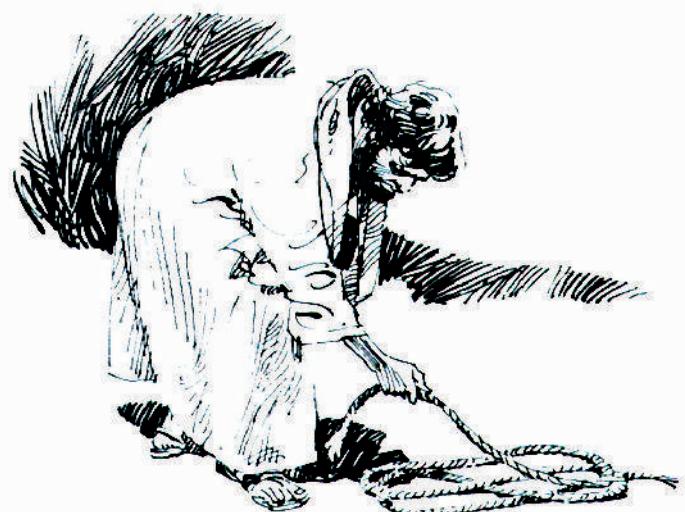
Kad se približiše Jeruzalemu i stigoše u okolicu Betfage na Maslinskoj gori, Isus posla dvojicu učenika i reče im: "Idite u selo što je pred vama! Tu ćete odmah naći privezану magaricu i s njom magare. Odvezite je te mi ih dovedite! Počne li vam tko što govoriti, recite mu: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti." To se dogodilo da se ispuni proročka riječ: "Recite kćeri sionskoj: Evo kralj tvoj dolazi k tebi, ponizan i jaše na magarici i na magaretu – tovarčiću." Učenici odoše i učiniše kako im je Isus naredio. Dovedoše magaricu i magare te

staviše na njih svoje haljine i Isus sjede na njih. Mnogi ljudi razastriješe svoje haljine po putu, dok su drugi trgali grane sa stabala te ih prostirali putem. A narod što je išao i pred njim i za njim klicaše: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovjen

koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana na nebu!" Kad uđe u Jeruzalem, uskomeša se cijeli grad te poče pitati: "Tko je to?" Svijet im odgovori: "To je prorok, Isus iz Nazareta u Galileji."

Poslije toga uđe Isus u hram Božji, istjera sve koji su kupovali i prodavali u hramu. Mjenjačima novca isprevrta stolove, a prodavačima golubova klupe te im reče: "Stoji pisano: 'Kuća moja neka bude kuća molitve', a vi je pretvarate u špilju razbojničku." U hramu priđoše mu slijepi i hromi te ih izlječi. Kad glavari svećenički i književnici vidješe čudesa što ih učini i djecu što kliču u hramu: "Hosana Sinu

Davidovu!", razljutiše se pa mu rekoše: "Čuješ li što ovi govore?" "Da – odvrati Isus. – A zar niste nigdje čitali: 'Ustima djece i nejačadi pribavio si sebi hvalu?' Tada ih ostavi, krenu iz grada u Betaniju i tu prenoći.

Ali to je zaista bila usporedba... Isus je govorio o svome tijelu, novom Božjem Hramu!
Uništen, ubijen, ustat će od mrtvih nakon tri dana.
Učenici su ovo shvatili nakon Isusovog uskrsnuća.

Ubrzo nakon ovih događaja, farizeji (oni su bili Isusovi neprijatelji) su se pod vodstvom velikog svećenika Kaife, okupili na vijećanje.

Ivan 11:47-50

Nato glavari svećenički i farizeji skupe Veliko vijeće: "Što da radimo – govorahu. – Ovaj čovjek čini mnoga čudesa. Ako ga pustimo da tako nastavi, svi će vjerovati u nj, pa će doći Rimljani te nam uništiti hram i narod!"

Jedan od njih, Kaifa, koji te godine bijaše veliki svećenik, reče im: "Vi ništa ne znate! Vi ne mislite da je za vas bolje da jedan čovjek umre mjesto naroda nego da sav narod propadne."

Matej 26:3-5,14-16

U to doba skupe se na vijećanje glavari svećenički i starješine narodne u palači velikog svećenika imenom Kaife, gdje zaključe uhvatiti Isusa na prijevaru i ubiti ga. "Ali ne na blagdan – govorahu – da se narod ne pobuni!"

Tada jedan od Dvanaestorice, imenom Juda Iskariotski, ode glavarima svećeničkim te im reče: "Što čete mi dati, pa da vam ga izdam?" Oni mu polože trideset srebrnika. Otada je tražio prigodu da ga izda.

Luka 22:7-12

Dođe dan beskvasnih kruhova, kad je trebalo žrtvovati pashalno janje. Isus tada posla Petra i Ivana: "Idite – reče im – pripravite nam pashalnu večeru!" "Gdje hoćeš – upitaše ga – da je pripravimo?" On ih uputi: "Čim uđete u grad, srest će vas čovjek koji nosi vodu u vrču. Idite za njim u kuću u koju on uđe te recite domaćinu: 'Učitelj te pita gdje je dvorana u kojoj bi mogao blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima?' I on će vam na katu pokazati veliku dvoranu s naslonjačima. Tu pripravite!"

Okupili su se oko stola, ali počela je prepirka...

Nakon toga...

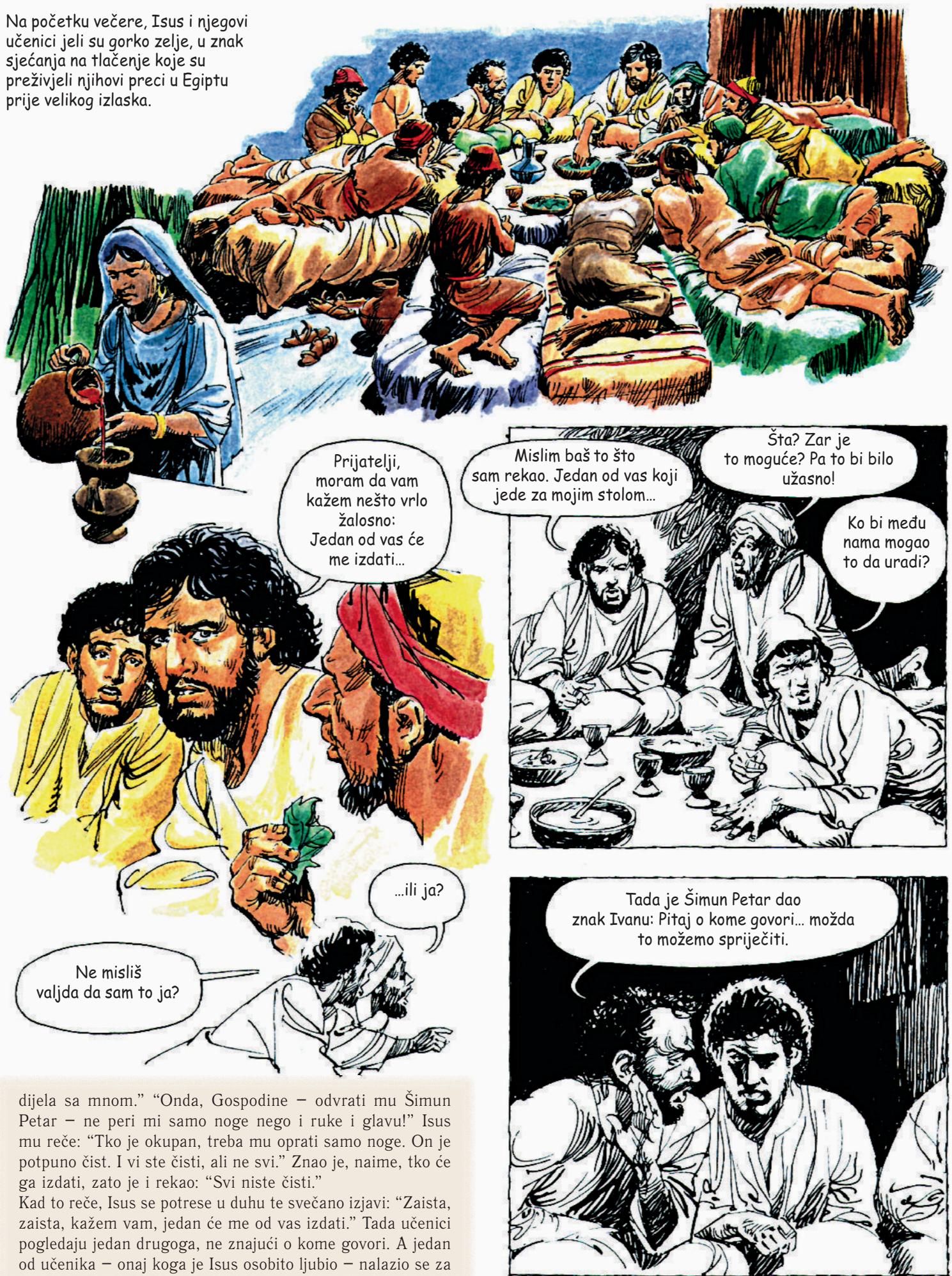
Ivan 13:2-11,21-30

Za vrijeme večere – već bijaše đavao nadahnuo Judu Iskariotskoga da ga izda – Isus, svjestan da mu je Otac sve predao u ruke, da je od Boga došao i da se k Bogu vraća, ustane od večere, skine ogrtač, uzme ubrus i njime se opaše. Zatim ulije vode u posudu za pranje te počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim bijaše opasan.

Tako dođe do Šimuna Petra. Ovaj mu reče: "Gospodine, ti da meni pereš noge?" Isus mu odgovori: "Što ja činim, ne možeš razumjeti sada, ali ćeš razumjeti poslije." "Ne, nikada mi ti nećeš prati noge", odvrati mu Petar. "Ako te ne operem – reče mu Isus – nećeš imati

Kada je završio, Isus se obratio svojim učenicima...

Na početku večere, Isus i njegovi učenici jeli su gorko zelje, u znak sjećanja na tlačenje koje su preživjeli njihovi preci u Egiptu prije velikog izlaska.

dijela sa mnom." "Onda, Gospodine – odvrati mu Šimun Petar – ne peri mi samo noge nego i ruke i glavu!" Isus mu reče: "Tko je okupan, treba mu oprati samo noge. On je potpuno čist. I vi ste čisti, ali ne svi." Znao je, naime, tko će ga izdati, zato je i rekao: "Svi niste čisti."

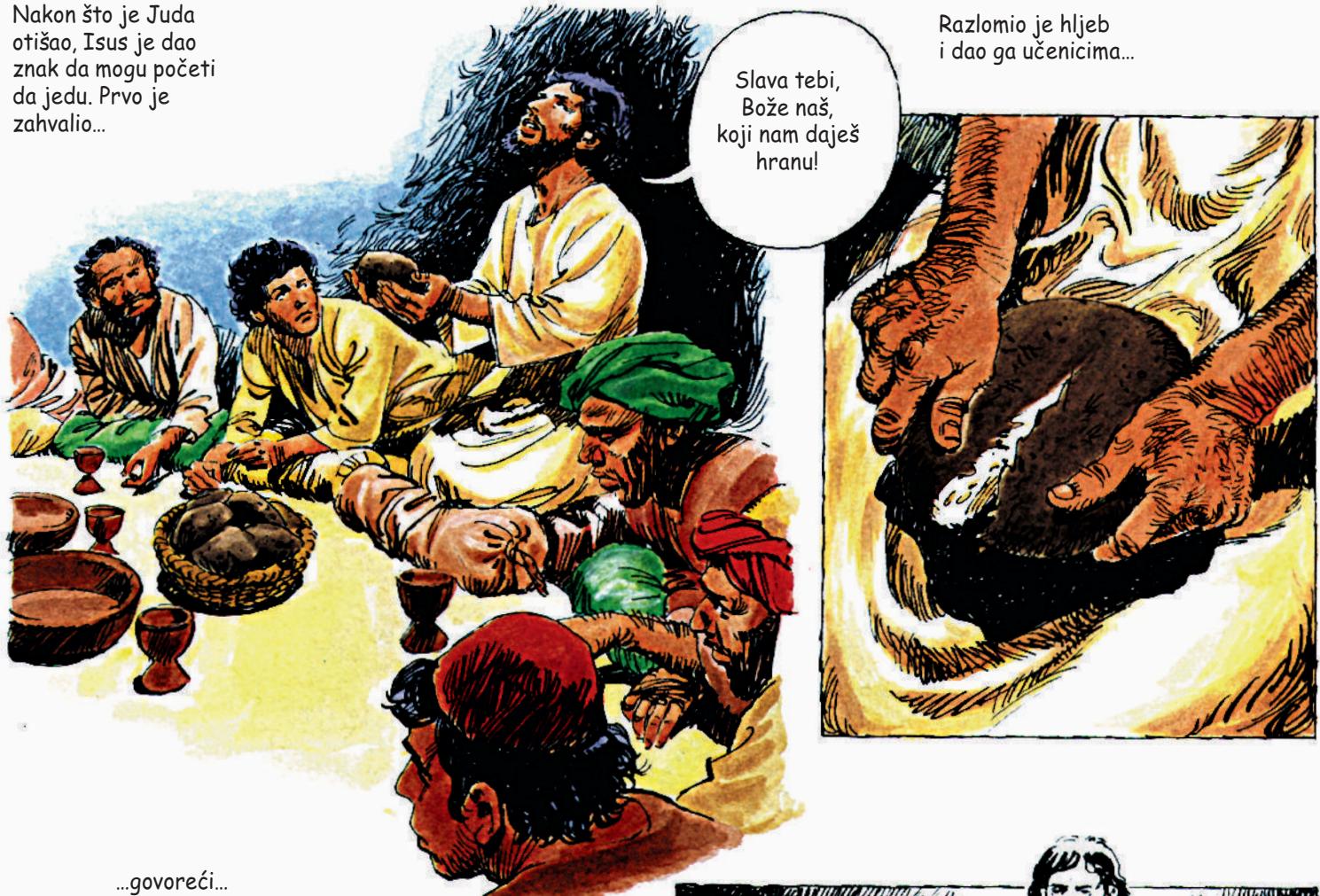
Kad to reče, Isus se potrese u duhu te svečano izjaví: "Zaista, zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati." Tada učenici pogledaju jedan drugoga, ne znajući o kome govorí. A jedan od učenika – onaj koga je Isus osobito ljubio – nalazio se za

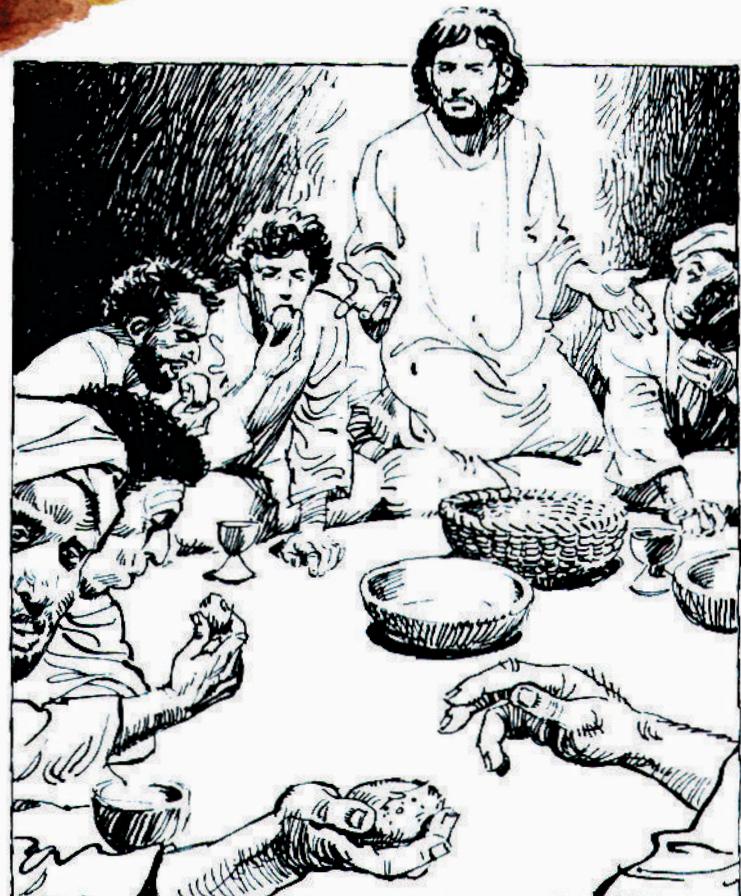
stolom Isusu do krila. Njemu namignu Šimun Petar i reče mu: "Upitaj o kome govori!" I on se tako nasloni Isusu na grudi pa ga upita: "Gospodine, tko je taj?" "To je onaj komu ja dadnem zalogaj kad ga umočim", odgovori Isus.

I umoči zalogaj i dade ga Judi Šimuna Iskariotskoga. Poslije zalogaja odmah uđe u ovoga sotona. Nato mu reče Isus: "Što misliš činiti, čini brzo!" Nitko od prisutnih za stolom nije shvatio zašto mu to reče. Budući da je Juda držao kesu, neki su mislili da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" ili "Podaj nešto siromasima!" Juda, čim uze zalogaj, odmah izide. A bila je noć.

Nakon što je Juda
otisao, Isus je dao
znak da mogu početi
da jedu. Prvo je
zahvalio...

...govoreći...

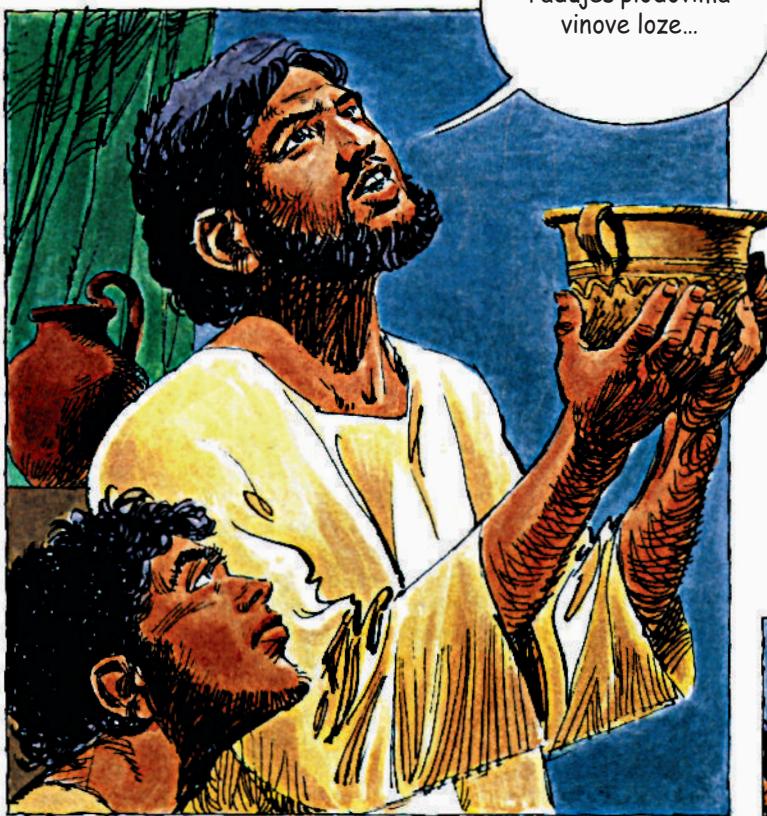

Luka 22:19-20

Zatim uze kruh, zahvali i razlomi ga pa im ga dade govoreći:
"Ovo je tijelo moje, koje se za vas daje. Ovo činite na moju

uspomenu!" Isto tako poslije večere uze kalež te reče: "Ovaj je kalež Novi savez u mojoj krvi, koja se za vas prolijeva."

Nakon lomljenja hljeba, Isus je uzeo čašu i dao hvalu...

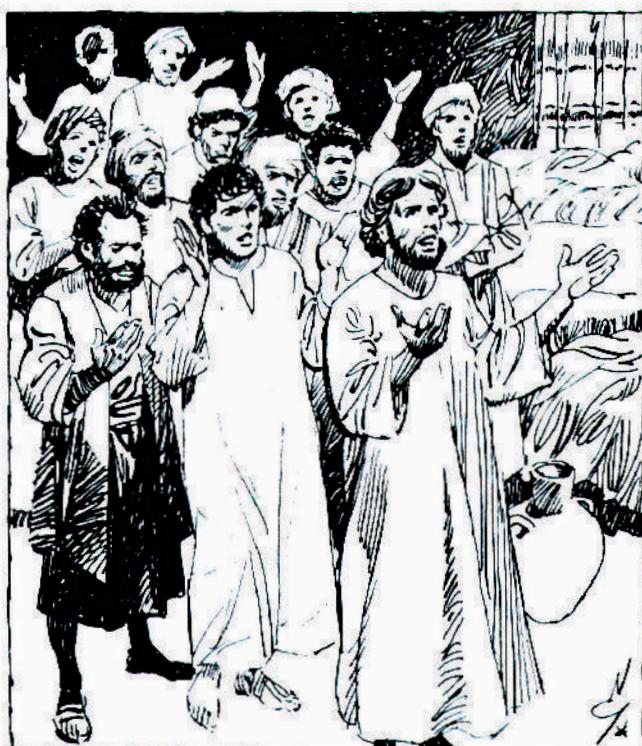
...a onda je doda...

Činite ovo meni na spomen.

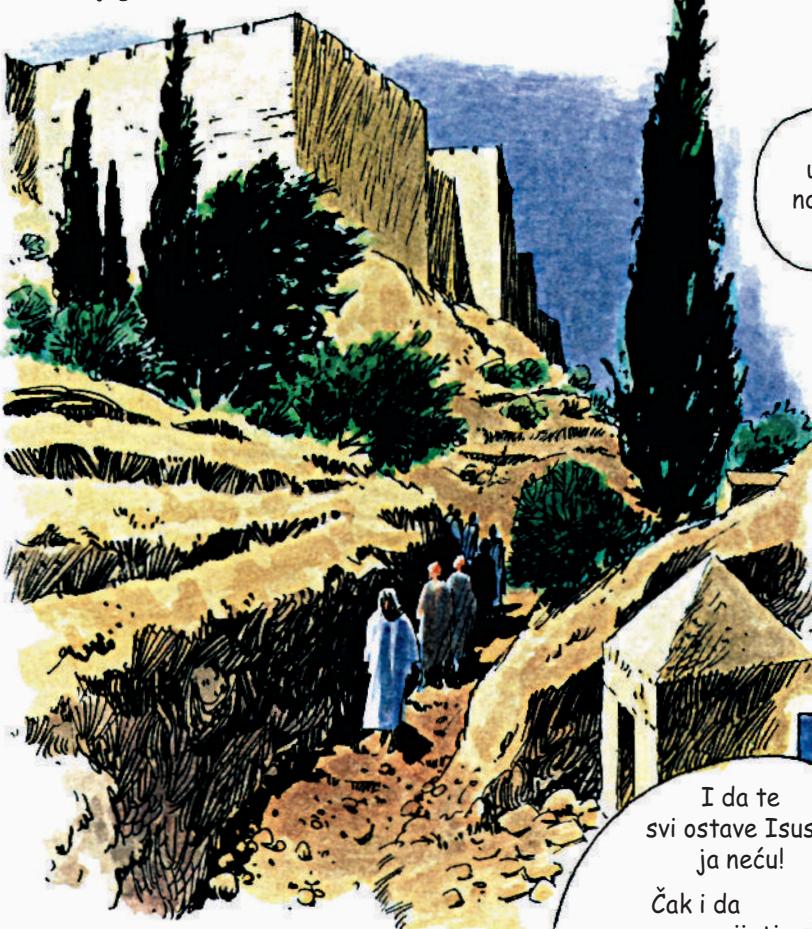
Zatim su Isus i njegovi učenici završili večeru i otpjevali pashalne pjesme.

Nakon toga, izašli su iz Jeruzalema...

Isus i njegovi učenici išli su Kedronskom dolinom...

Nakon što su prešli potok Kedron, počeli su da se penju na Maslinsku goru.

Petre... noćas, prije nego što pijetao dvaput zapjeva, ti ćeš me se triput odreći!

I da te svi ostave Isuse, ja neću!
Čak i da moram umrijeti, neću te se odreći!

Otišli su u vrt imenom Getsemani...

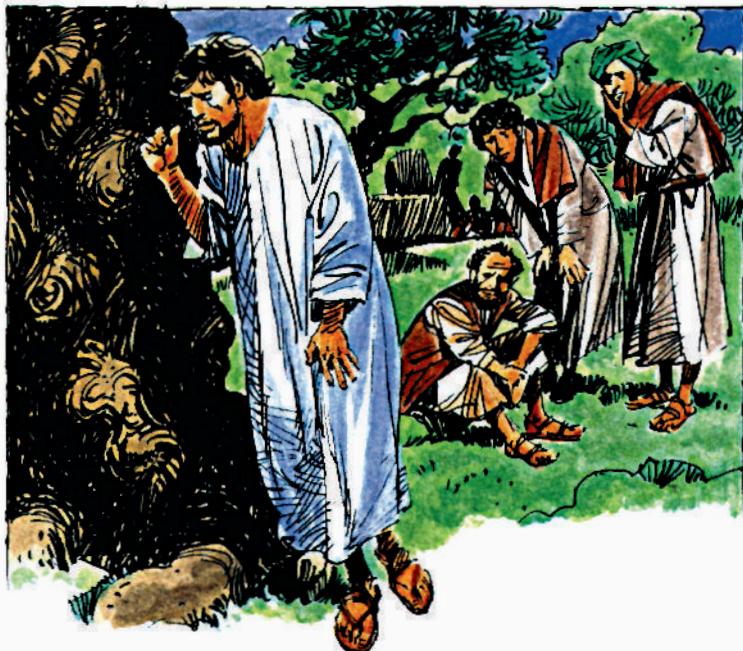
Sjedite ovdje... ja ću s Petrom, Jakovom i Ivanom otici dalje.

Marko 14:26-72

Pošto otpjevaše psalme, iziđoše na Maslinsku goru. Tada im Isus rekne: "Svi ćete se pokolebiti, jer je pisano: 'Udarit ću pastira, i ovce će se razbjeći.' Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju." "Ako se doista i svi pokolebaju – reče mu Petar – ja ipak neću." "Zaista, kažem ti – odgovori mu Isus – upravo ćeš me ti, još noćas prije nego pijetao dvaput zapjeva, triput zatajiti." "Kad bih morao s tobom umrijeti – uvjeravao je još više Petar – sigurno te ne bih zatajio!" Tako su govorili i svi ostali. Dođu u zaselak imenom Getsemani, i reče Isus svojim učenicima: "Sjedite ovdje dok se ja pomolim!" I povede sa sobom Petrom, Jakova i Ivana. Zapade

Isus je poveo trojicu učenika sa sobom...

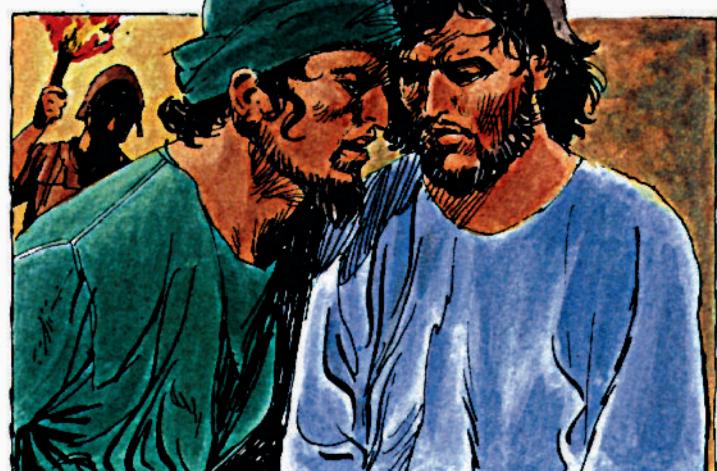

Isus se vratio k svojim učenicima da nađe utjehu, ali...

u strah i tjeskobu pa im reče: "Žalosna je duša moja do smrti. Ostanite ovdje i bdijte!" Ode malo dalje, pada na zemlju te je molio da ga mimoide, ako je moguće, taj čas. Govorio je: "Abba, Oče! Sve je tebi moguće. Otkloni ovaj kalež od mene! Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš!" Vrati se, nađe ih gdje spavaju, te reče Petru: "Šimune, ti spavaš! Nisi mogao bdjeti ni jedan sat! Bdijte i molite, da ne padnete u napast! Duh je spreman, ali je tijelo slabo."

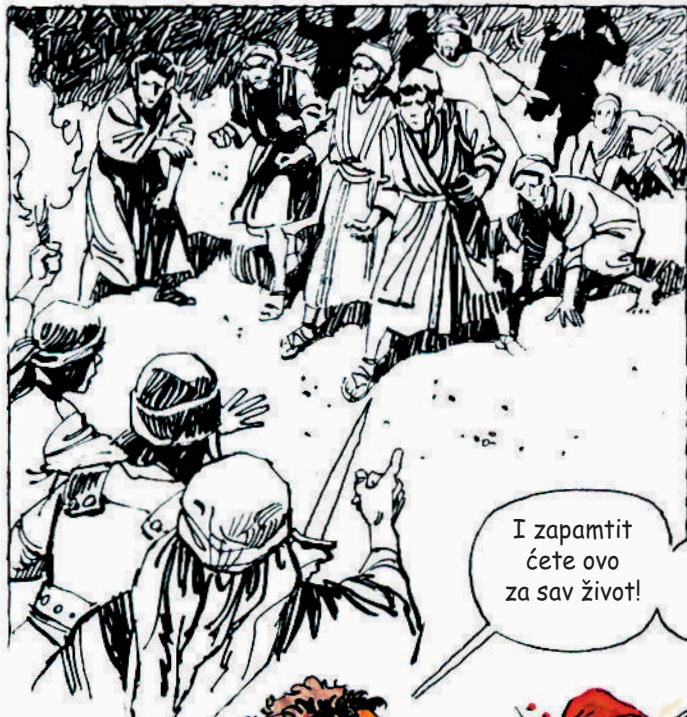
Ponovo se udalji i pomoli izgovarajući istu molitvu. Kad se opet vrati, nađe ih gdje spavaju, jer im bijahu otežale oči. Nisu znali što bi mu odgovorili. Vrati se i treći put te im reče: "Još spavate i počivate?! Dosta je! Došao je čas! Evo,

Sin Čovječji predaje se u ruke grešnika! Ustanite! Hajdemo! Evo, izdajnik je moj sasvim blizu."

I dok je on još govorio, dođe Jude, jedan od Dvanaestorice, i s njime svjetina naoružana mačevima i toljagama koju su poslali glavari svećenički, književnici i starješine. Izdajnik njegov bijaše s njima ugovorio znak: "Koga poljubim, taj je. Njega držite i odvedite oprezno." I kako dođe, odmah mu pristupi i reče: "Rabbi!" – pa ga poljubi. Oni digoše ruke na nj i uhvatiše ga. A jedan od nazočnih trgnu mač te udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Isus im reče:

Nakon prvog iznenadenja,
učenici su došli sebi...

Isus im je dopustio da ga uhvate. Kad su to vidjeli, svi učenici su ga ostavili i pobegli.

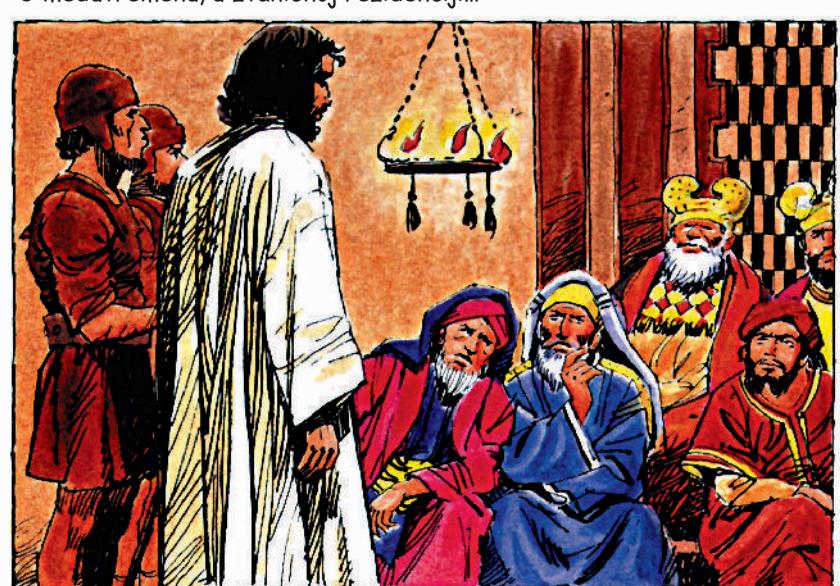
"Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i toljagama da me uhvatite! A svaki sam dan bio među vama u hramu i učio, ali me niste uhvatili. Ali neka se ispune Pisma!" Tada ga svi ostave i pobegnu.

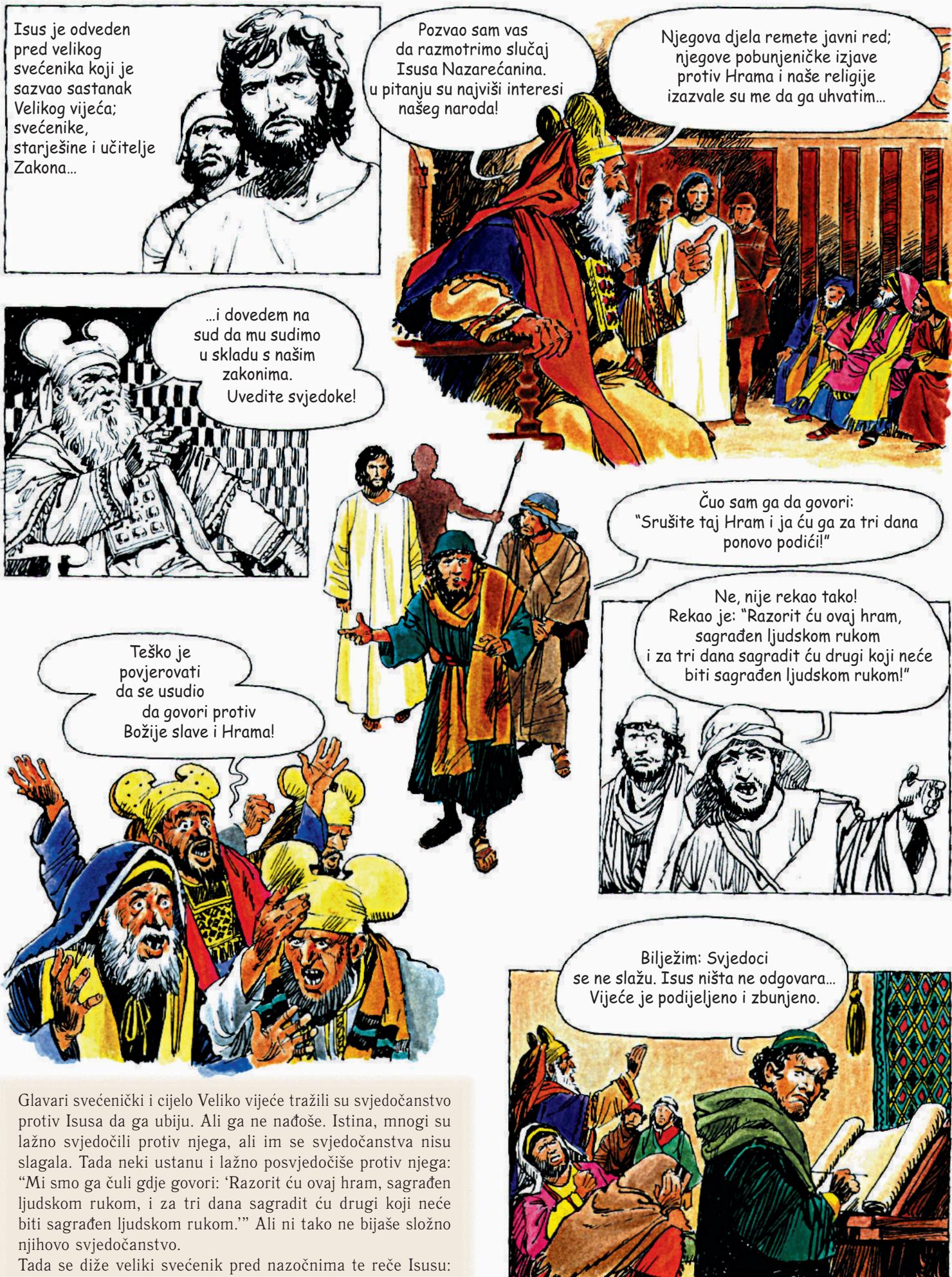
Samo mladić neki, ogrnut plahtom po golu tijelu, išao za njim. Htjedoše ga uhvatiti, ali on ostavi plahtu te go pobježe od njih.

Odred vojnika odveo je Isusa s Maslinske gore u Jeruzalem...

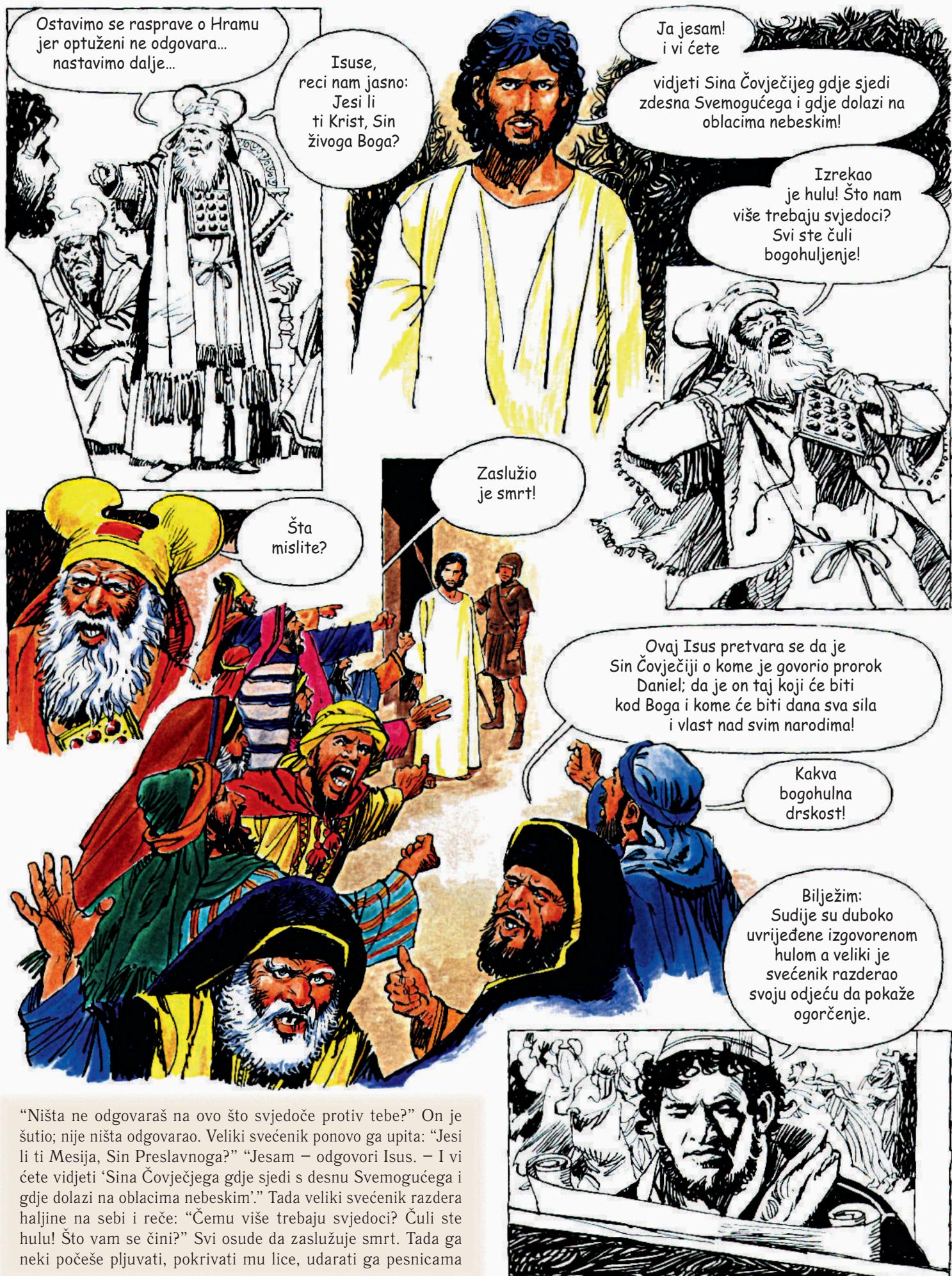
Odvedoše Isusa k velikom svećeniku, gdje se skupe svi glavari svećenički, starješine i književnici. Petar ga je izdaleka slijedio sve do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa slugama i grijao se kod vatre.

Glavari svećenički i cijelo Veliko vijeće tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju. Ali ga ne nađoše. Istina, mnogi su lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva nisu slagala. Tada neki ustanu i lažno posvjedočiše protiv njega: "Mi smo ga čuli gdje govori: 'Razorit ću ovaj hram, sagrađen ljudskom rukom, i za tri dana sagradit ću drugi koji neće biti sagrađen ljudskom rukom.'" Ali ni tako ne bijaše složno njihovo svjedočanstvo.

Tada se diže veliki svećenik pred nazočnima te reče Isusu:

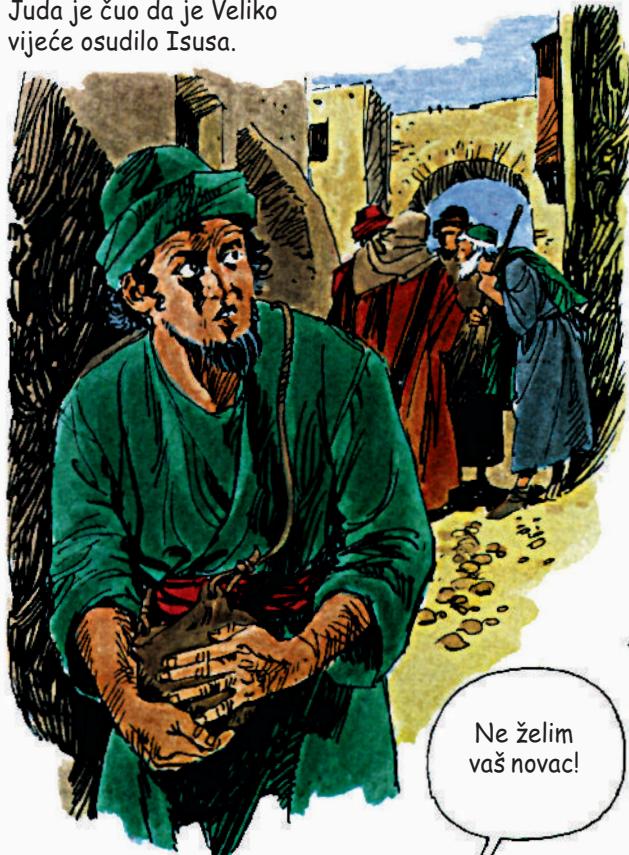

"Ništa ne odgовараш на ово što svjedoče protiv tebe?" On je šutio; nije ništa odgovarao. Veliki svećenik ponovo ga upita: "Jesi li ti Mesija, Sin Preslavnoga?" "Jesam – odgovori Isus. – I vi ćete vidjeti 'Sina Čovječjeg' gdje sjedi s desnu Svetogućega i gdje dolazi na oblacima nebeskim". Tada veliki svećenik razdera haljine na sebi i reče: "Čemu više trebaju svjedoci? Čuli ste hulu! Što vam se čini?" Svi osude da zaslužuje smrt. Tada ga neki počeše pljavati, pokrivati mu lice, udarati ga pesnicama

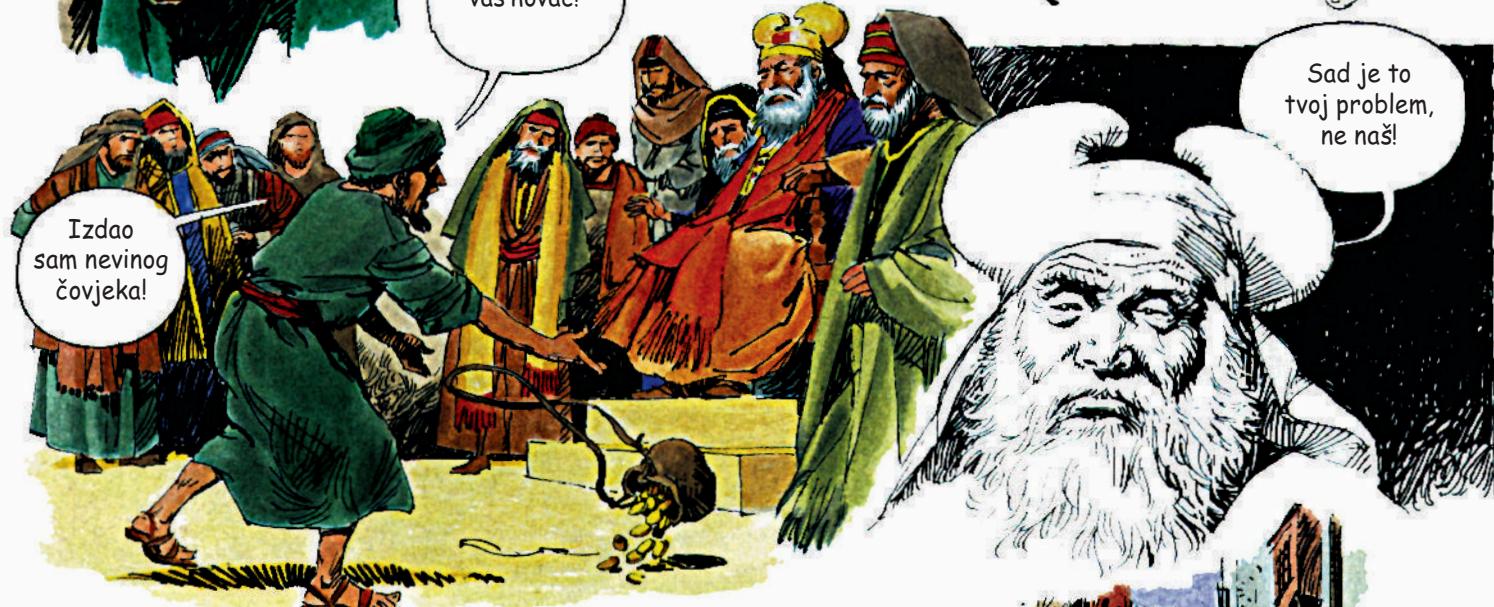

i govoriti: "Prorokuj!" Sluge mu udarahu zaušnice. Dok je Petar bio dolje u dvorištu, dođe jedna od sluškinja velikog svećenika; kad vidje Petra gdje se grije, pogleda ga te mu reče: "I ti si bio s Nazarećaninom, s Isusom!" A on to zanijeka: "Niti znam niti razumijem što veliš." Zatim izide u predvorje – i pijetao zapjeva. A sluškinja, videći ga, opet poče govoriti nazočnimima: "Ovaj je njihov." On ponovo zanječe. Domalo prisutni opet rekoše Petru: "Zbilja, ti si njihov; ta, i Galilejac si!" On se poče kleti i preklinjati: "Ne znam čovjeka o kome vi govorite." I odmah pijetao zapjeva po drugi put. A Petar se sjeti riječi koje mu je rekao Isus: "Prije nego dvaput zapjeva pijetao, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač.

Juda je čuo da je Veliko vijeće osudilo Isusa.

Pokajao se i požurio k Velikom vijeću da im vrati trideset srebrnika...

Očajan, Juda je otisao i objesio se.

Sljedećeg jutra, Isus je odveden Pilatu...

Matej 27:3-5

Tada se njegov izdajnik Juda, videći da je Isus osuđen, pokaja te vrati trideset srebrnika velikim svećenicima i starješinama: "Sagriješih – reče – jer izdadoh nevinu krv." "Što se to nas tiče? – odgovore mu. – To je tvoja stvar." Tada baci srebrnike u hram te se povuče, ode i objesi se.

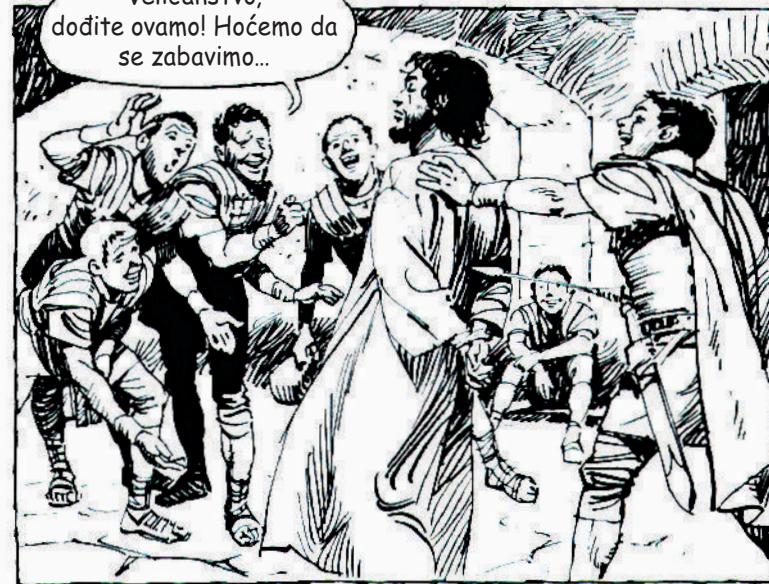
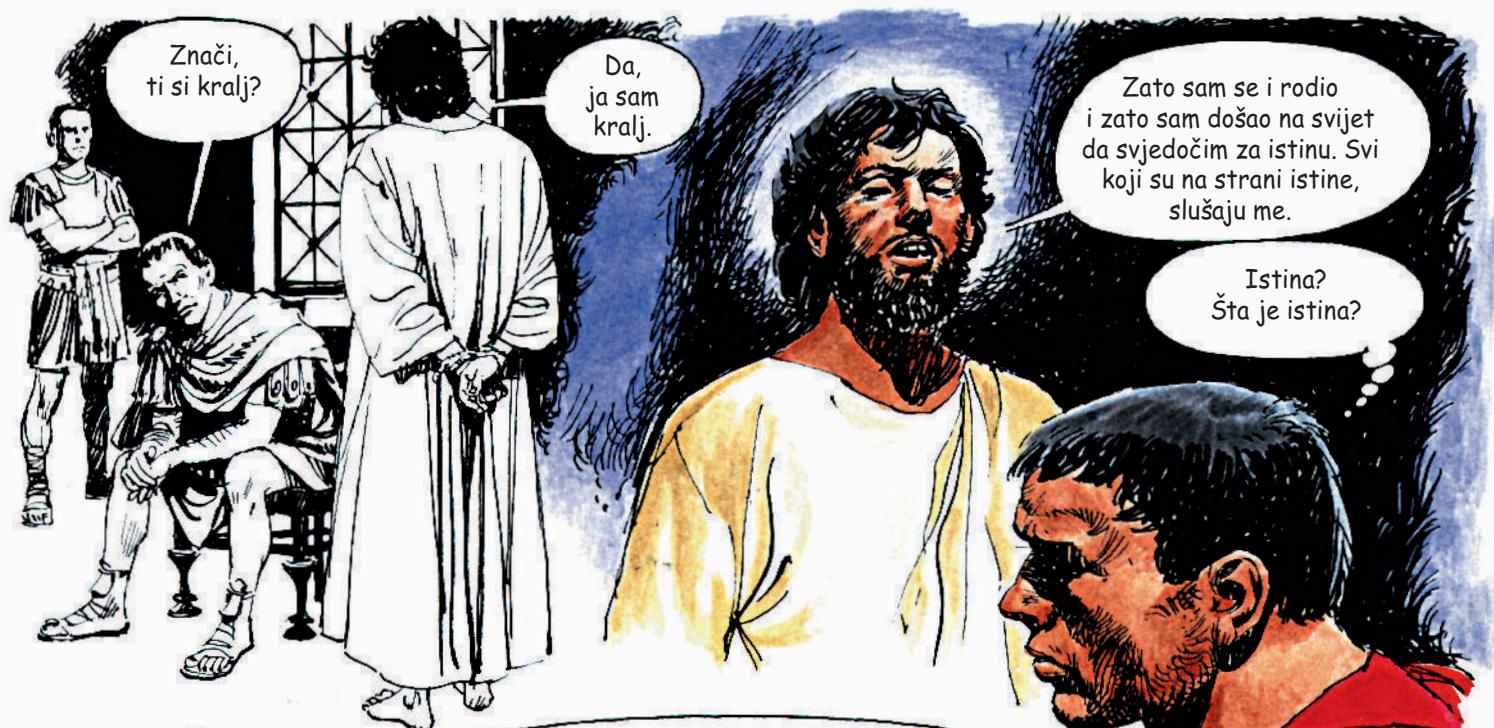

Ivan 18:28-19:16

Tada Isusa odvedu od Kaife u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. Ali ne uđoše u dvor, da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti pashalnu večeru. Stoga Pilat iziđe k njima te ih upita: "Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?" Odgovoriše mu: "Kad ovaj ne bi bio zločinac, ne bismo ga tebi predali." Pilat im reče: "Uzmite ga vi te mu sudite po svom Zakonu!" Židovi mu odgovoriše: "Nama nije dopušteno nikoga ubiti!" To se dogodi da se ispunji Isusova riječ kojom je označio kakvom smrti ima umrijeti.

Nato se Pilat vrati u dvor, dozva Isusa pa ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" "Kažeš li to sam od sebe – odgovori mu Isus – ili su ti to drugi za me rekli?" "Zar sam ja Židov? – odvrati Pilat. – Tvoj narod i glavari svećenički meni su te predali. Što si učinio?" Isus odgovori:

"Moje kraljevstvo ne pripada ovomu svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo ovomu svijetu, moji bi se dvorani borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije odavde."

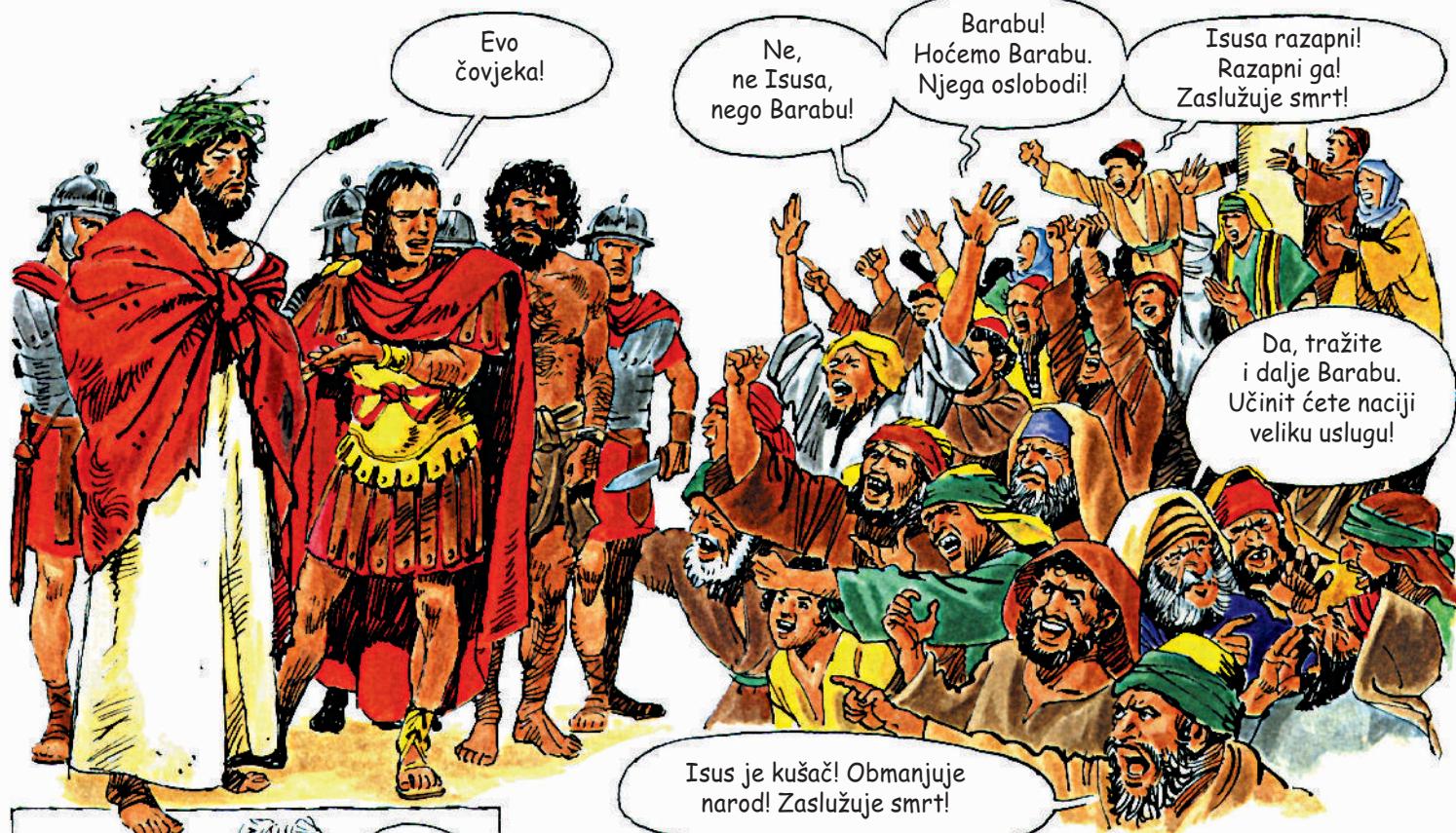
"Dakle, ti si kralj?" reče mu Pilat. "Dobro veliš – odgovori mu Isus – ja sam kralj. Ja sam se zato radio i zato došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas."

"Što je istina?" upita ga Pilat. I kad to reče, ponovo iziđe k Židovima te im izjavi: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje. A kod vas je običaj da vam nekoga pustim o Pashi. Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?" Nato ponovo povikaše: "Ne njega, nego Barabu!" A Baraba je bio razbojnik.

Tada Pilat naredi da se Isus uzme i bičuje. Zatim vojnici opletoše krunu od trnja, stavše mu je na glavu i ogrnuše ga skrletnom kabanicom. Potom bi dolazili k njemu i govorili: "Zdravo, kralju židovski!" I još ga udarali po obrazima. Pilat ponovo iziđe te im reče: "Evo ga izvodim pred vas da znate da ja na njemu ne nalazim nikakve krivnje!" Tada Isus

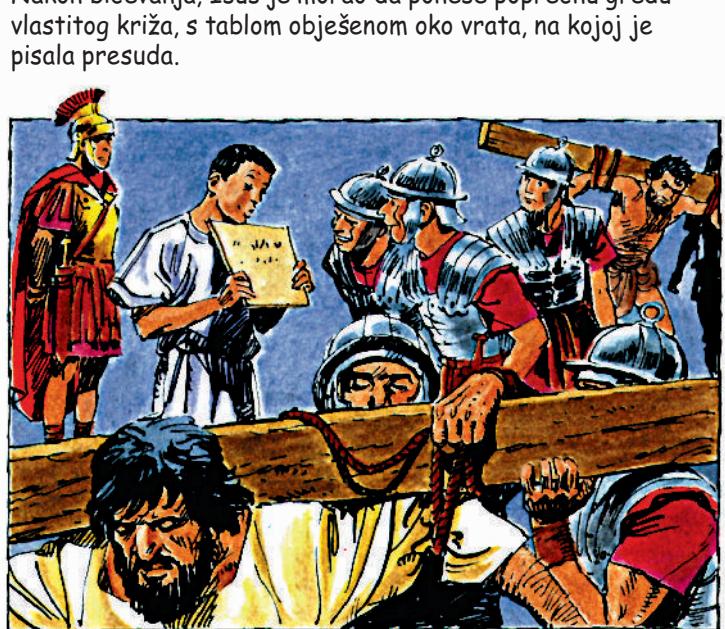
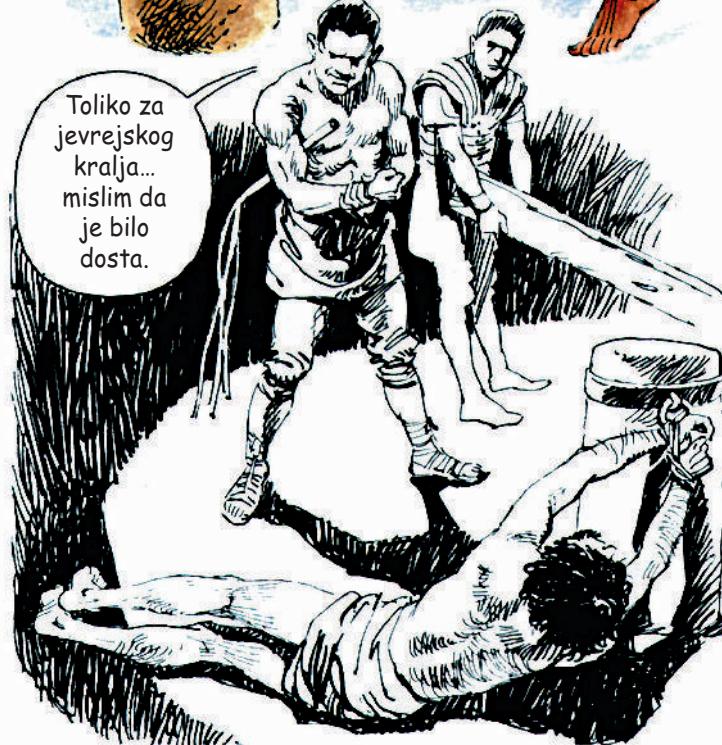

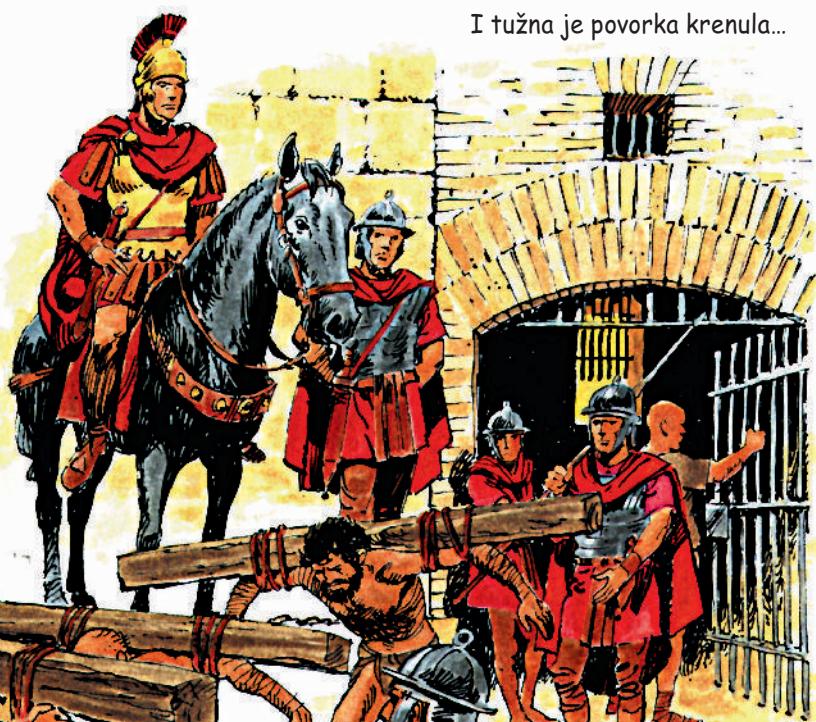
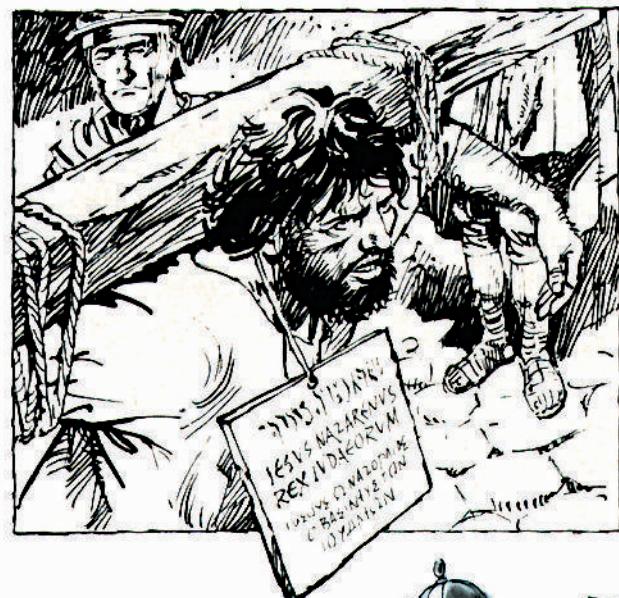

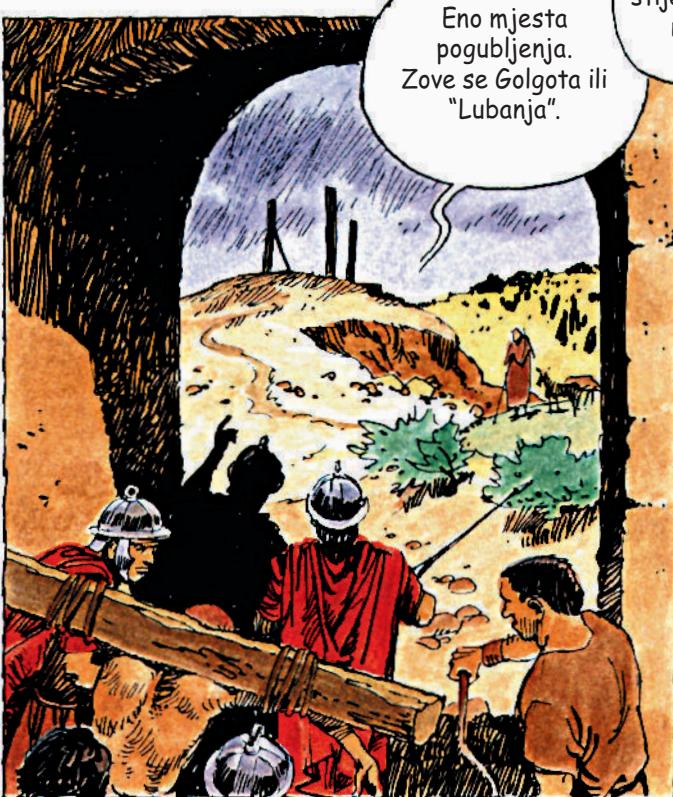
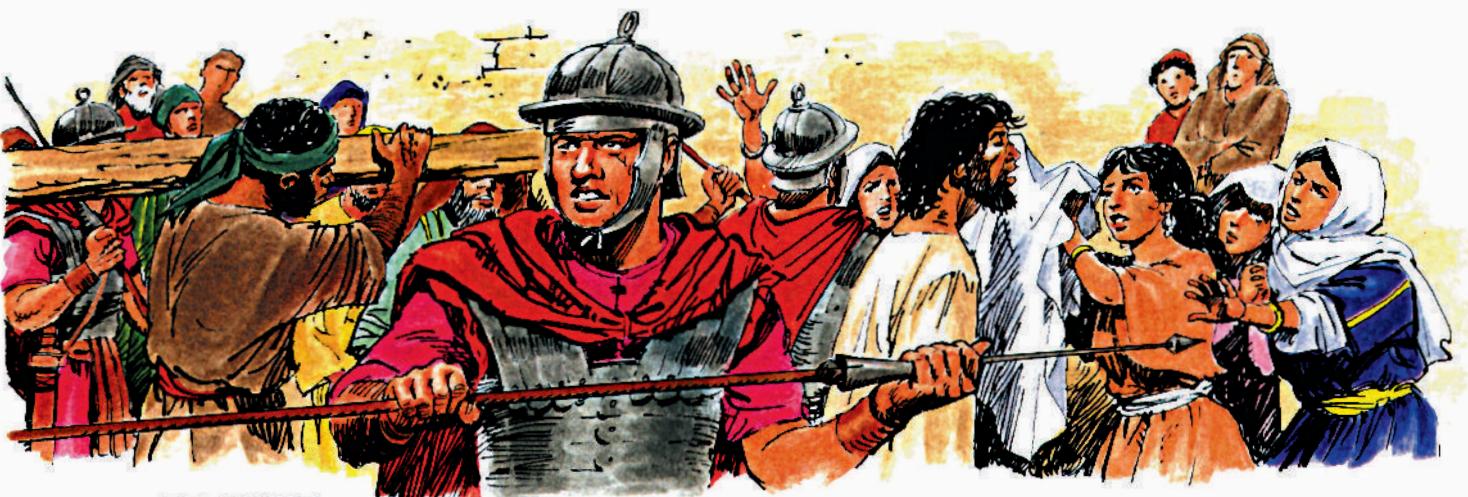
"Ako ovoga oslobodiš, nisi priatelj caru! Svaki koji se pravi kraljem protivi se caru." Pilat, čuvši te riječi, izvede Isusa van te sjede na sudačku stolicu na mjestu što ga zovu Lithostrotos, a hebrejski Gabbatha. A bio je dan priprave za Pashu, oko šestoga sata. I Pilat reče Židovima: "Evo vam kralja!" "Smakni ga! Smakni! Razapni ga!" vikali oni. "Vašega kralja da razapnem?" reče im Pilat. "Mi nemamo drugoga kralja osim cara", odgovoriše glavari svećenički. Tada im ga predade da se razapne.

I tužna je povorka krenula...

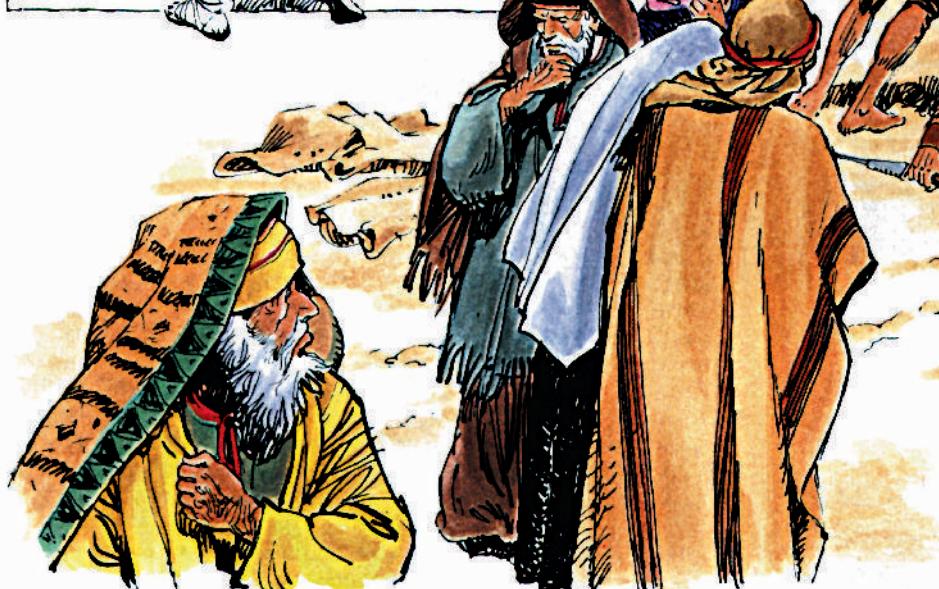
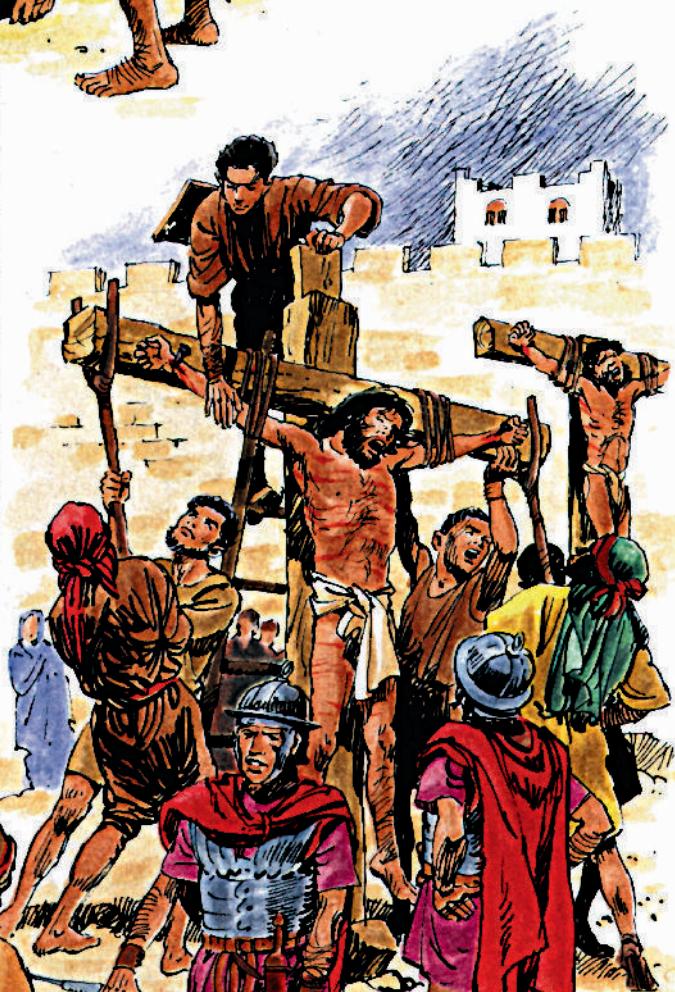
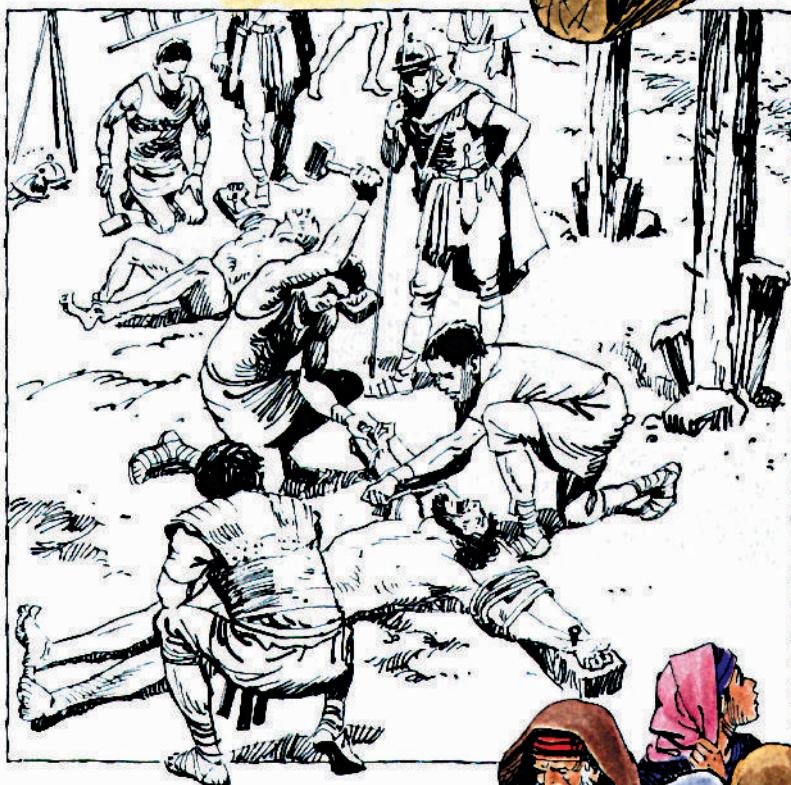
Luka 23:25-56

I otpusti im onoga koji bijaše bačen u tamnicu zbog bune i ubojstva – onoga koga su tražili – a Isusa predade njima na volju.

Dok su ga vodili, uhvatiše nekoga Šimuna, Cirenca, koji je dolazio iz polja, te na njega staviše križ da ga nosi za Isusom. Za njim išlo mnoštvo naroda i žena koje plakahu i naricahu za njim. Isus se okrenuo prema njima te reče: "Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego nad sobom plačite i nad djecom svojom! Jer, evo, dolazi vrijeme kada će se reći: 'Blago nerotkinjama! Blago utrobama koje nisu rađale i sisama koje nisu dojile!' Tada će se 'dovikivati gorama: Padnite na

Kad su stigli na Golgotu, grubo su skinuli Isusu odjeću.

Stavi njegovu odjeću tamo!
Poslije ćemo je podijeliti
između sebe!

nas! a brežuljcima: Pokrijte nas! Ako se, dakle, tako radi sa zelenim drvetom, što će biti sa suhim?"

Vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih pogube s njime.

Kada dođoše na mjesto zvano "Lubanja", tu razapeše njega i zločince: jednoga s desne, a drugoga s lijeve strane. A Isus je molio: "Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!"

Oni razdijeliše njegove haljine i baciše kocku. Narod je stajao tu i promatrao. Članovi Velikoga vijeća rugali se: "Druge je spasio! – govorahu. – Neka spasi sam sebe, ako je zbilja Božji Mesija – 'Izabranik'!"

I vojnici mu se izrugivali. Primicali se k njemu, pružali mu ocat i govorili: "Ako si zaista kralj židovski, spasi sam

sebe!" Nad njim stajaše i natpis – na grčkom, latinskom i židovskom jeziku: "OVO JE KRALJ ŽIDOVSKI." Jedan od obješenih zločinaca vrijeđao ga: "Zar nisi ti Mesija? Spasi sebe i nas!" Tada drugi progovori i ukori ga: "Zar se Boga ne bojiš, ti koji podnosiš istu kaznu? Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zaslужenu plaću za svoja djela. Ali ovaj nije nikakva zla učinio." Pa nadoda: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!" On mu reče: "Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u raju!"

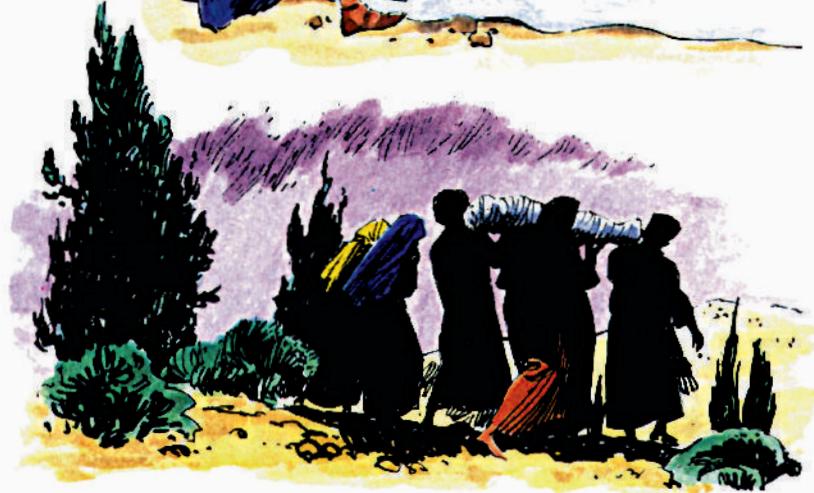
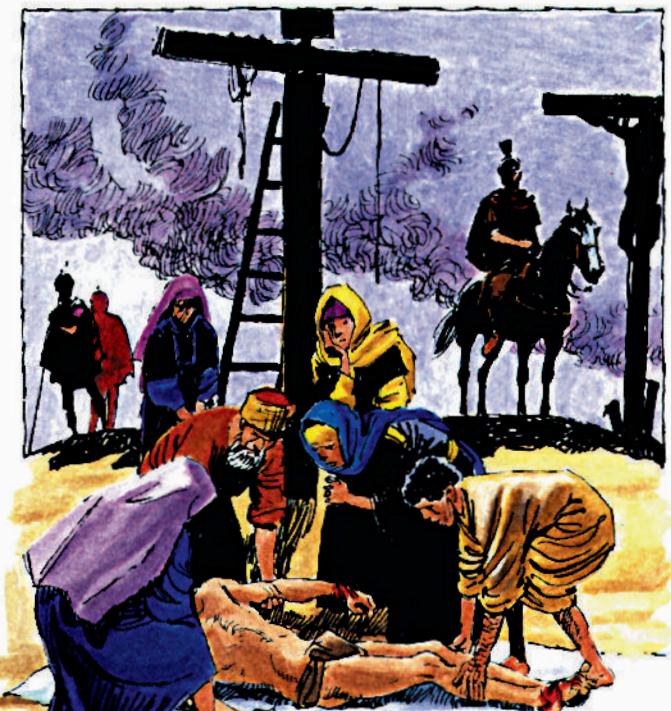
Bilo je već oko šestoga sata kad nastane tama po svoj zemlji do devetoga sata. Pomrča sunce, a hramski se zastor razdrije po sredini. Tada Isus viknu jakim glasom: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" To reče i – izdahnu.

Kada stotnik vidje što se dogodi, poče slaviti Boga i reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše pravednik!" Sva svjetina što se bijaše skupila da prisustvuje tom prizoru, kad vidje što se dogodi, vrati se kući udarajući se u prsa.

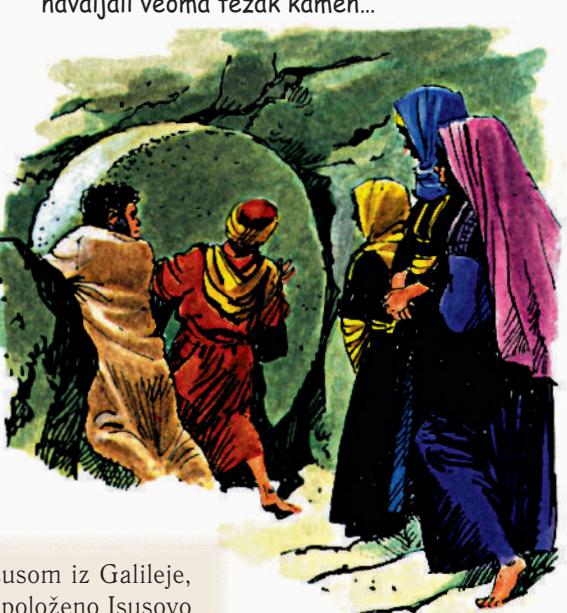
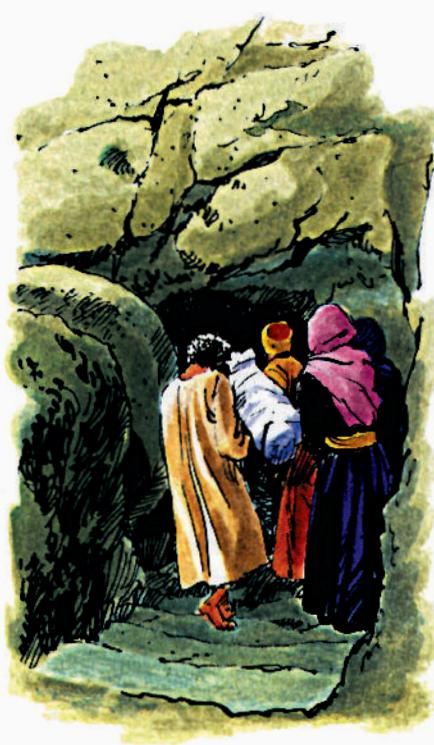
Podalje su stajali svi njegovi znaci. A tako i žene koje su ga pratile od Galileje i sad to gledale. Uto neki čovjek imenom Josip, vijećnik, rodom iz judejskoga grada Arimateje, dobar i pravedan čovjek – on ne bijaše odobrio odluke i djela drugih – koji je očekivao kraljevstvo Božje, dođe k Pilatu i zatraži tijelo Isusovo. Zatim ga

Naposljetku su na ulaz u grob
navaljali veoma težak kamen...

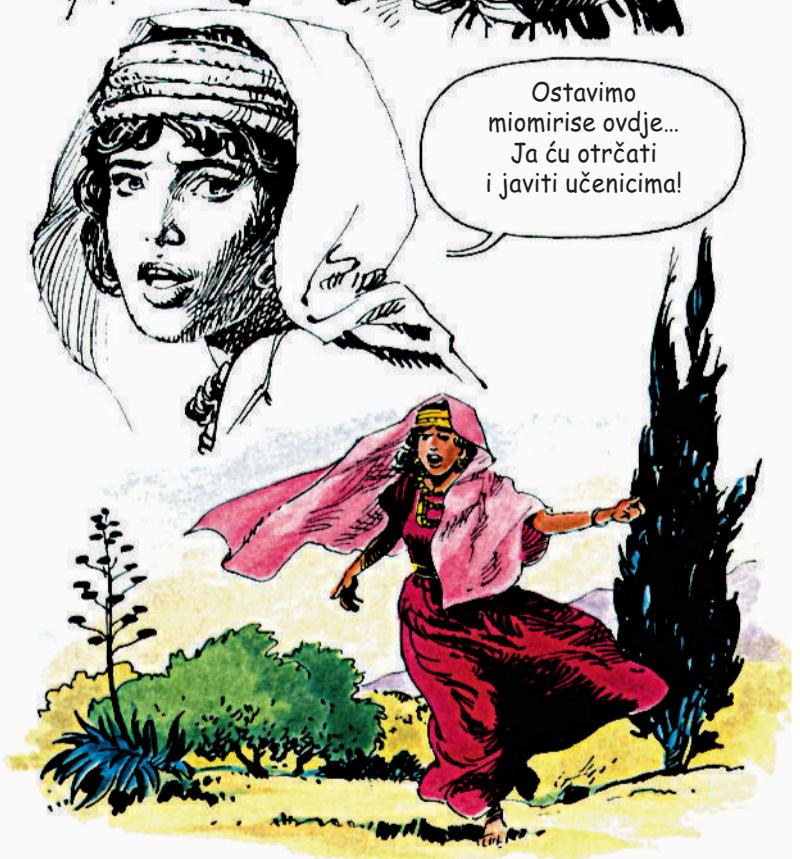

Međutim, žene koje bijahu došle s Isusom iz Galileje,
pratile su to te vidjele grob i kako bi položeno Isusovo
tijelo. Potom se vratise te pripremiše miomiris i pomast.
U subotu se nisu micale prema propisu (Zakona).

Rano ujutro, dan nakon Pashe,
žene su krenule na grob...

Ko je mogao biti
ovdje prije nas?
Pa tek što je
svanulo!

Marko 16:1-7

Kada prođe subota, Marija iz Magdale, Marija, majka Jakovljeva, i Saloma kupe miomirisa da odu pomazati Isusa. I vrlo rano prvoga dana sedmice dođu na grob s izlaskom sunca. Među sobom su govorile: "Tko će nam odmaknuti kamen s vrata na grobu?" I kad pogledaju, vide da je kamen već odmaknut. Bio je, uistinu, vrlo velik. Uđoše u grob i opaziše mladića u bijeloj dugoj haljini, gdje sjedi s desne strane. I zaprepastiše se. On im rekne: "Ne bojte se! Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Uskrsnuo je! Nije ovdje. Evo mesta gdje ga položiše. Idite i recite njegovim učenicima, posebno Petru: Pred vama ide u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kako vam je rekao."

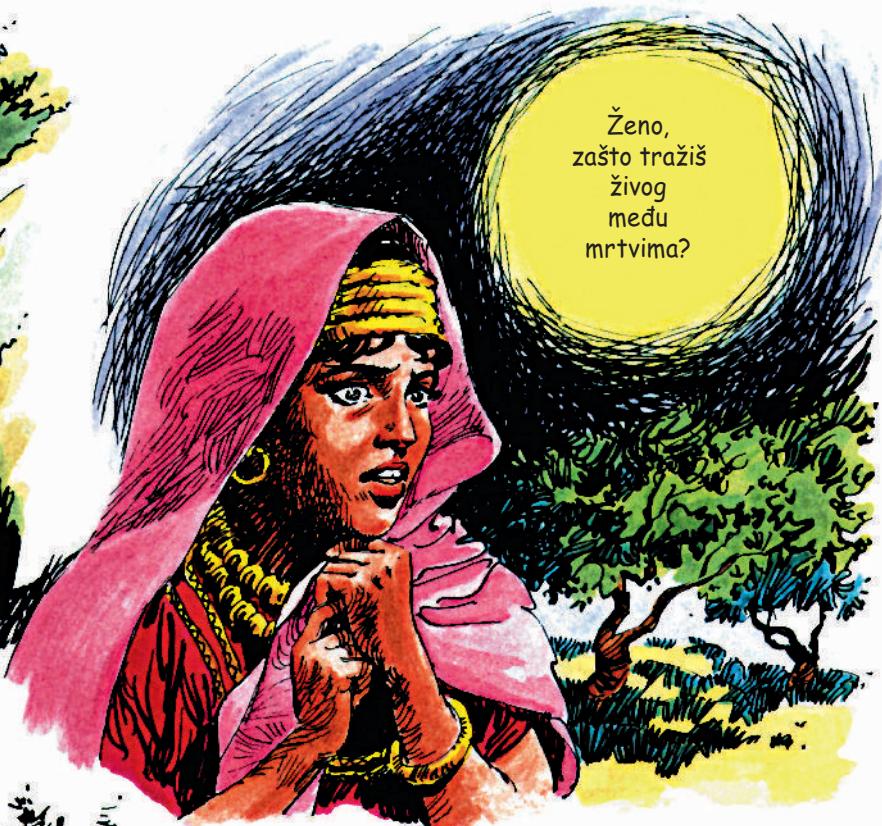

Ivan 20:1-15

U prvi dan sedmice, vrlo rano, kad je još bila tama, dođe na grob Marija iz Magdale i opazi kamen dignut s groba. Tada otrča i dođe k Šimunu Petru i drugomu učeniku kojega je Isus osobito ljubio, pa im rekne: "Uzeli su Gospodina iz groba, i ne znamo kamo su ga stavili."

Nato izađe Petar s drugim učenikom te se zaputiše na grob. Obojica su trčala, ali je drugi učenik brže trčao od Petra pa prije došao na grob. On se nadviri i opazi plahtice gdje leže, ali ipak ne uđe unutra. Uto stigne i Šimun Petar za njim te uđe u grob i vidje plahtice kako leže i ručnik što bijaše Isusu oko glave. Ručnik nije ležao skupa s plahticama,

Marija Magdalena vratila se na grob plačući...

već napose smotan na jednome mjestu. Tada uđe i drugi učenik – onaj što je prvi došao na grob – te vidje i vjerova. Jer još ne bijahu razumjeli Pisma, da je trebalo da Isus uskrsne od mrtvih. Tada se učenici vratise kući.

Marija je ostala vani do groba i plakala. Tako, dok je plakala, nadviri se na grob te vidje dva anđela gdje sjede u bijelim haljinama na mjestu na kojem je ležalo tijelo Isusovo: jedan do glave, drugi do nogu. Oni joj reknu: "Ženo, zašto pličeš?" "Uzeše moga Gospodina – odgovori im – i ne znam kamo ga staviše."

To izreče, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji. Ali nije znala da je Isus. Isus joj rekne: "Ženo, zašto pličeš? Koga tražiš?" "Gospodine – odgovori mu ona misleći da je vrtlar – ako si ga ti odnio, reci mi kamo si ga stavio da idem po nj."

Istog dana, uvečer, dvojica Isusovih učenika
išli su putem iz Jeruzalema u Emaus...

Kakvo
razočarenje! Vjerovao
sam Isusu i mislio sam
da je on Mesija kog smo
čekali.

A on je umjesto toga
osuđen na smrt i razapet kao
zločinac!

Mir vama,
priatelji! Izgledate
tužno... o čemu
razgovarate?

Pokušajte mi
objasniti; možda vam
mogu pomoći.

Zar ne znaš za
događaje koji su potresli
Jeruzalem ovih dana?
O Isusu Nazarećaninu?

Mi smo se
nadali da je on onaj
koji će da oslobodi
Izrael...

...da, jer on je bio
Krist... Ali sad je gotovo.
Već je...

...treći
dan kako se to
dogodilo, i on je
sad mrtav.

A i neke
žene od
naših,
zbumile su nas...

...rano jutros
otišle su na grob...

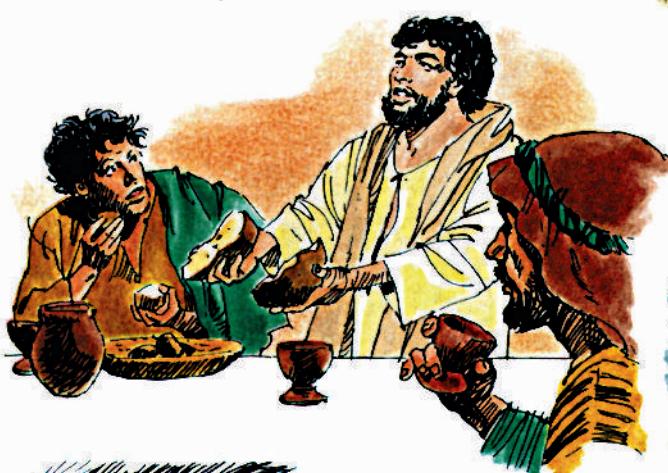
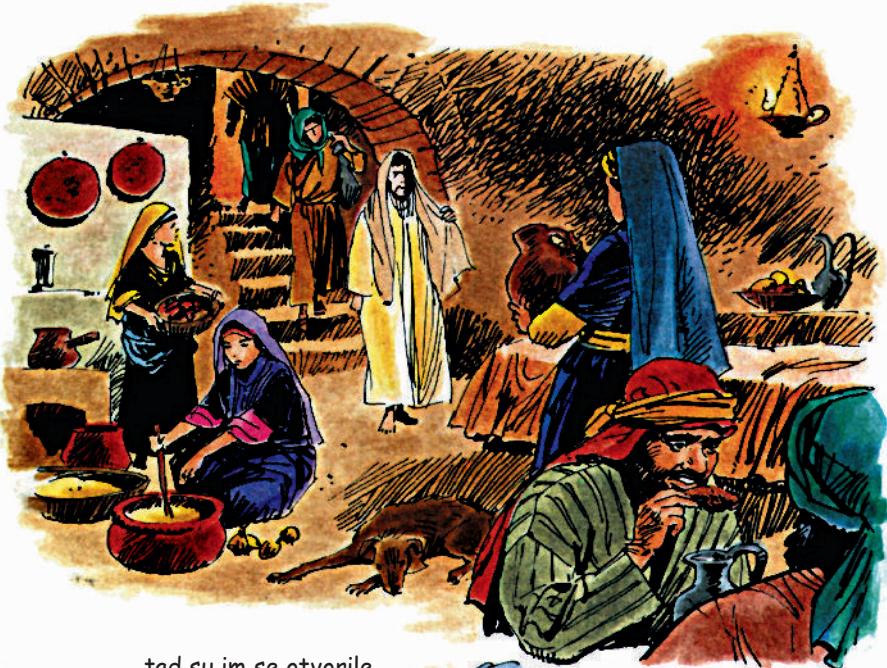
Luka 24:13-43

Toga istog dana dvojica od njih išla su u selo zvano Emaus, udaljeno od Jeruzalema sto šezdeset stadija. Razgovarali su među sobom o svim tim događajima. I dok su tako razgovarali i pretresali, približi im se sam Isus te pođe s njima. Njihovim očima bi uskraćeno da ga mogu prepoznati. I on ih zapita: "Kakav je to razgovor što ga među sobom vodite na putu?" Oni se zaustaviše, ožalošćeni, te mu jedan od njih imenom Kleofa reče: "Ti si jedini stranac u Jeruzalemu koji ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana!" "Što?" upita ih. "Ono što se dogodilo s Isusom Nazarećaninom – odgovoriše mu – koji bijaše silan prorok riječju i djelom pred Bogom i pred cijelim narodom: kako ga naši glavari svećenički i članovi Velikog vijeća predadoše da bude osuđen na smrt te ga razapeše. A mi smo se nadali da je on onaj koji će oslobođiti Izraela. Ali – osim svega toga – već je treći dan kako se to dogodilo. A i neke su nas žene od naših zbrunile. Bile su vrlo rano na grobu i nisu našle njegova tijela pa dođoše i rekoše da su im se i anđeli ukazali i rekli da je živ. Neki su od naših otišli na grob te su našli onako kako su rekle žene, ali njega nisu vidjeli."

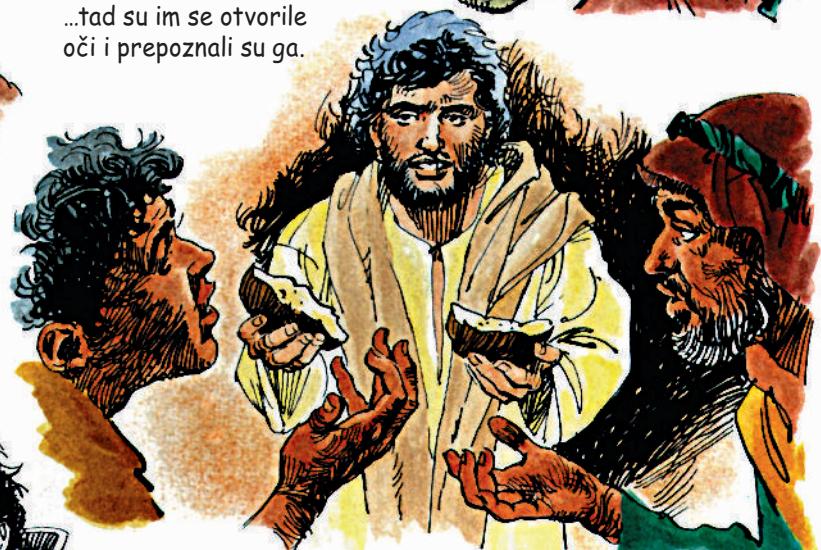

Kad su bili za stolom, uzeo je hljeb, zahvalio, razlomio ga i dao im...

...tad su im se otvorile oči i prepoznali su ga.

Brzo!
Vratimo se
u Jeruzalem!

Moramo da kažemo
učenicima!

Isus je živ!
Isus je živ!

Nato im on reče: "O ljudi bez razumijevanja i spore pameti za vjerovanje svega što su proroci govorili! Zar nije trebalo da to Mesija pretrpi da uđe u svoju slavu?" I poče od Mojsija te, slijedeći sve proroke, protumači im što se na njega odnosilo u svim Pismima.

Kad se približiše selu kamo su išli, on se pričini kao da ide dalje. Oni ga uzeše ustavlјati i moliti: "Ostani s nama, jer je večer; dan je već na izmaku!" I uđe da ostane s njima. Dok je sjedio s njima za stolom, uze kruh, zahvali, razlomi ga pa im ga dade. Njima se otvoriše oči i prepoznadoše ga... Ali njega nestade ispred njihovih očiju! Oni jedan drugomu rekoše: "Zar nije srce gorjelo u nama dak nam je putem govorio i tumačio Pisma!"

U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem, gdje nadioše Jedanaestoricu s njihovim drugovima, koji im rekoše: "Zaista je Gospodin uskrsnuo: ukazao se Šimunu!" Nato oni pripovjediše što se dogodilo na putu i kako su ga prepoznali u lomljenju kruha. Dok su oni još o tom govorili, sam Isus stade među njih te reče: "Mir vama!" Oni, zbumeni i puni straha, pomisliše da gledaju duha. A on im reče: "Zašto ste zbumeni? Čemu se takve sumnje rađaju u vašim srcima? Pogledajte moje ruke i moje noge: ja sam, ja glavom! Opipajte me i ustanovite! Duh nema mesa ni kostiju kao što vidite da ih ja imam." Kada to reče, pokaza im ruke i noge. Kako oni od radosti još nisu mogli vjerovati i kako su se samo čudili, upita ih: "Imate li ovdje što za jelo?" Pružiše mu komad pečene ribe. On je uze i pojede pred njima.

Uskrsli Isus ukazao se svojim učenicima uvečer, dan nakon Pashe. Sedam dana kasnije, učenici su se ponovo okupili...

Evo Tome.
Žao nam je što nisi bio tu prošle sedmice, inače bi video Isusa.

Svi ste sišli s umom...
...ne možete prevariti takvim izmišljotinama!

Tome, slušaj.
Tajno smo se sastali. Sva su vrata bila zaključana zbog straha...

...od Jevreja...
a onda, iznenada, Isus je ušao i stao među nas!
Voljeli bismo da si bio s nama.

Nezapamćeno, ali istinito!
Bio je među nama!

Sad shvatam.
Ne možete prihvati da je ubijen i zato ga...

...od dana njegove smrti vidite posvuda.

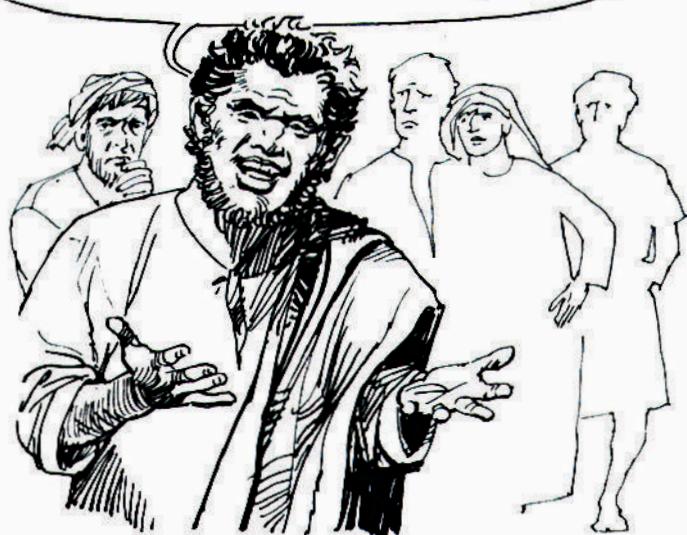
Vaša mašta igra se s vama.

Tome, nismo sanjali.
Pokazao nam je rane na rukama i boku.
Zaista smo ga vidjeli!

Ali niste ga dodirnuli!
Trebalo je to da uradite!

Tad biste otkrili da ste žrtve iluzije!
Dok ne vidim na njegovim rukama ožiljke od čavala i ne stavim svoj prst u njih, i ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati!

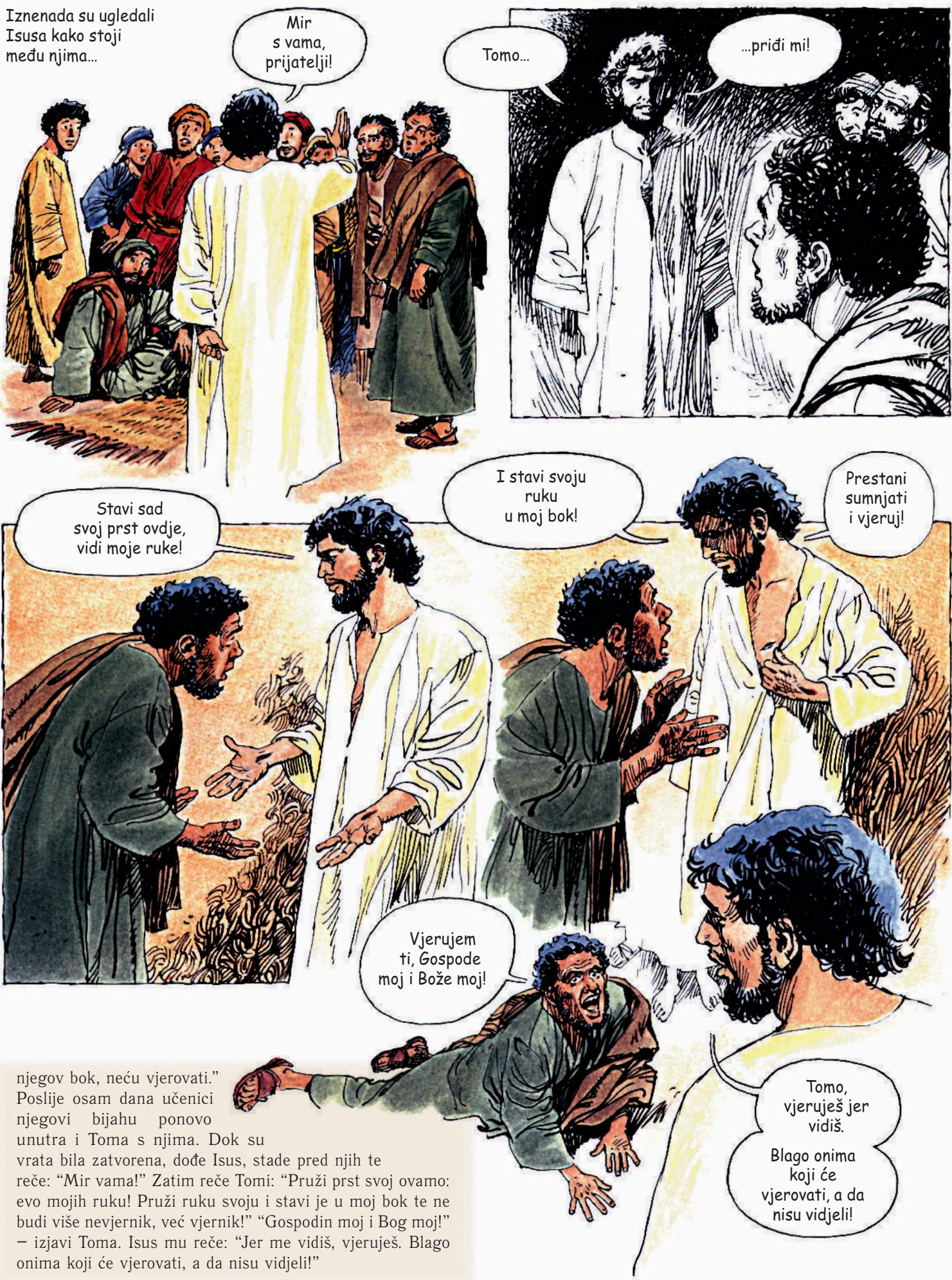
Ivan 20:19-29

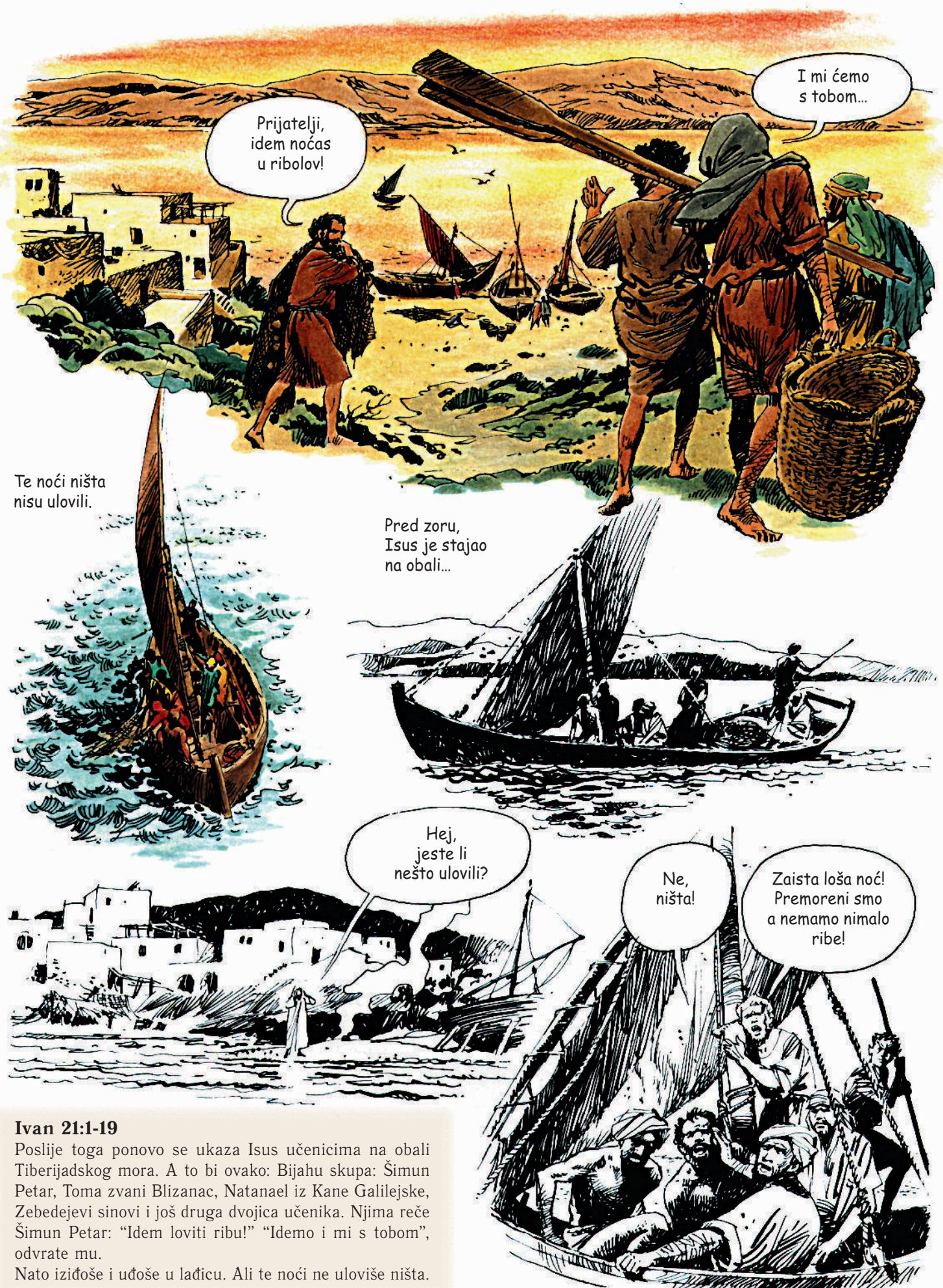
Uvečer, toga prvog dana u sedmici, dok su vrata (kuće) gdje bijahu učenici bila zatvorena zbog straha od Židova, dođe Isus, stade pred njih te im reče: "Mir vama!" Rekavši to pokaza im ruke i bok. I učenici se obradovaše kad vidješe Gospodina. Zatim im ponovo reče: "Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas." Poslije tih riječi, dahne u njih i reče im: "Primite Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im."

Toma zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, nije bio s njima kad je došao Isus. Drugi mu učenici rekoše:

"Vidjeli smo Gospodina." Toma im odvrati: "Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj u mjesto od čavala i ne stavim ruke svoje u

Iznenada su ugledali
Isusa kako stoji
među njima...

Ivan 21:1-19

Poslije toga ponovo se ukaza Isus učenicima na obali Tiberijadskog mora. A to bi ovako: Bijahu skupa: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kana Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvojica učenika. Njima reče Šimun Petar: "Idem loviti ribu!" "Idemo i mi s tobom", odvrate mu.

Nato iziđoše i uđoše u lađicu. Ali te noći ne uloviše ništa.

gornju haljinu – bijaše naime go – te skoči u more. Drugi učenici dođoše lađicom – nisu bili daleko od kopna: jedva kojih dyesta lakata – vukući mrežu s ribama. Kad iziđoše na kopno, opaziše kruh, razgorjelu žeravu i na njoj ribu. Reće im Isus: "Donesite od riba što ih sada uhvatiste!" Uspe se u lađicu Šimun Petar te izvuče na kopno mrežu krcatu: sto pedeset i tri velike ribe. Iako

Na Maslinskoj gori, učenici
su vidjeli kako je Isus uzašao
na nebo, odakle će doći ponovo.
VRLO SKORO!

ih je bilo toliko mnogo, mreža se nije istrgala. Reče im Isus: "Dođite i doručkujte!" Nitko se od učenika nije usuđivao zapitati ga: "Tko si ti?" jer su znali da je Gospodin. Isus se primakne, uzme kruh pa im ga dadne; ribu isto tako. To se već treći put Isus ukazao učenicima otkada je uskrnsuo od mrtvih.

Pošto su doručkovali, Isus upita Šimuna Petra: "Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me ti više nego ovi?" "Da, Gospodine – odgovori mu – ti znaš da te ljubim." "Pasi jaganjce moje!" reče mu Isus. Upita ga drugi put: "Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?" "Da, Gospodine – odgovori mu – ti znaš da te ljubim." "Pasi ovce moje!" reče mu Isus. Upita ga treći put: "Šimune, sine Ivanov, ljubiš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita po treći put: "Ljubiš li me?" pa mu reče: "Gospodine, ti znaš sve. Ti znaš da te ljubim." "Pasi ovce moje!" reče mu Isus.

Bog te voli

Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorodenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.

(Ivan 3:16)

Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.

(Rimljanima 5:8)

Jer su svi sagriješili i lišeni su Božje slave.

(Rimljanima 3:23)

Jer - jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus koji dade samog sebe kao otkup mjesto sviju - to što je u svoje vrijeme objavljeno. (1 Timoteju 2:5,6)

Ja sam put, istina i život - reče mu Isus.

- Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.

(Ivan 14:6)

Ali ako u svjetlu živimo, kao što je on u svjetlu, u zajednici smo jedan s drugim, i krv nas njegova Sina, Isusa, čisti od svakoga grijeha. Ako tvrdimo da grijeha nemamo, sami sebe varamo, i u nama nema istine. Ako priznajemo, svoje grijehu, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehu i očistiti nas od svake nepravednosti.

(1 Ivanova 1:7-9)

Da, milošću ste spašeni - po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djelâ, da se tko ne bi hvalisao!

(Efežanima 2:8-9)

Bože, smiluj se meni grešniku!

(Luka 18:13)

Vjeruj u Gospodina Isusa pa ćeš se spasiti ti

i tvoj dom.

(Djela 16:31)

Ovo je Radosna vijest: Isus je uskrsnuo od mrtvih On je živ!

MOLITVA:

Isuse, vjerujem svim srcem da si umro i za moje grijehu.

Priznajem ti sve svoje grijehu i molim tvoje oproštenje.

Dođi i useli se u moje srce, i živi u njemu.

Neka od sada u mom životu vlada tvoja volja, a ne moja.

Hvala ti što želiš da budeš moj Spasitelj.

Amen!

Sadržaj

Poncije Pilat	2	Na putu u Jeruzalem	47
Ivan Krstitelj	4	Đavao kuša Isusa.....	49
Marija i Elizabeta	8	Preobraženje.....	51
Marija i Josip	15	Cvjetna nedjelja	53
Isusovo rođenje	17	Farizejski zbor	59
Mudraci	21	Juda, izdajnik	60
Prvi učenici	25	Posljednja večera	61
Svadba u Kani	27	Getsemani	69
Propovijed iz lađice.....	30	Pred Velikim vijećem	73
Čuda iscjeljenja.....	34	Pred Pilatom	79
Carinik	36	Na putu za Golgotu	88
Kroz krov.....	37	Isus razapet	92
U gostima kod farizeja.....	40	Isusov ukop	96
Uskrišenje dječaka.....	43	Prazan grob	97
Isus hrani mnoštvo	44	Isus se ukazuje mnogima	99
S učenicima	46	Posljednji veliki ulov ribe	107
		Moja molitva	111

Originally published in English under the title: He Lived Among Us
This book can be seen on internet in various languages
www.gospelcomics.com

Scripture taken from the HOLY BIBLE
© 2011 for the Bosnian edition by Voice of the Martyrs.
Translated by permission. All rights reserved.